Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXVI
SERIA II
Nr. 9 778

4 PAGINI
30 BANI

VINERI
31 OCTOMBRIE
1980

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Trimisul special al cotidianului suedez „Svenska Dagbladet"

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, joi, pe Gustaf von Platen, redactor șef, trimis special al cotidianului suedez „Svenska Dagbladet".

La primire a luat parte tovarășul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat un interviu pentru cotidianul suedez „Svenska Dagbladet".

Trimisul special al cotidianului danez „Berlingske Tidende"

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a primit, joi după-amiază, pe Birgit Rasmussen, trimis special al cotidianului danez „Berlingske Tidende".

La primire a luat parte tovarășul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat un interviu pentru cotidianul danez „Berlingske Tidende".

Reprezentantul P.N.U.D.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a primit, joi după-amiază, pe Roger Polgar, reprezentantul rezident al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (P.N.U.D.) la București, în vizită de rămas bun, cu ocazia încheierii misiunii sale în țara noastră.

Cu acest prilej, a avut loc o convorbire cordială.

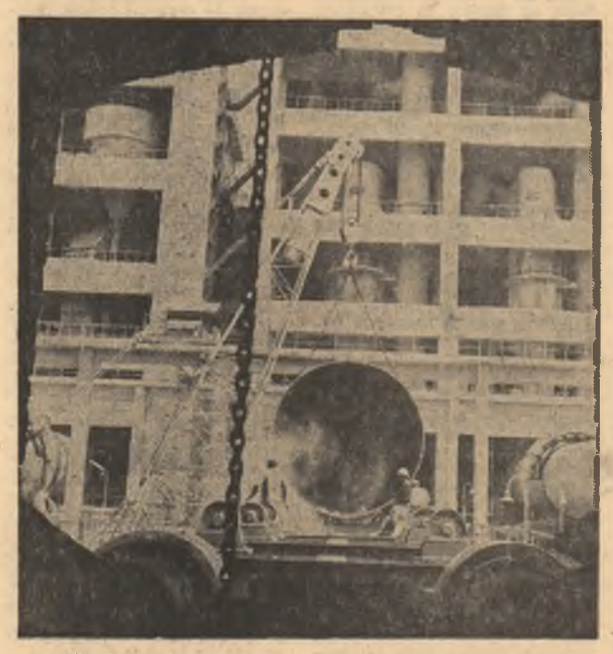

Combinatul de lianți și azbociment Bîrsești — Tg. Jiu

Fotografia: GHEORGHE CUCU

Au încheiat însămînțarea grîului

Comitetul județean Gorj al Partidului Comunist Român, Consiliul popular județean, în numele comuniștilor, al tuturor celor ce muncesc în agricultura județului, raportează că în ziua de 30 octombrie 1980 pe ogoarele gorjene a fost încheiată acțiunea de însămînțare a grîului. În telegrama adresată cu acest prilej **tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU** se spune:

În prezent, comuniștii, mecanizatorii, cooperatorii, specialiștii din unitățile agricole de stat și cooperatiste, toți cei ce locuiesc la sate, sînt angajați în efectuarea lucrărilor de sezon, încheierea recoltării în cîteva zile a porumbului, asigurarea condițiilor de furajare și cazare pentru sectorul zootehnic, realizarea sarcinilor ce ne revin prin programul de dezvoltare a pomiculturii și viticulturii, executarea arăturilor adînci de toamnă, îndeplinirea obligațiilor la fondul de stat pe acest an.

Vă încredințăm, mult stimate tovarășe secretar general, că vom folosi tot mai bine experiența acumulată pînă în prezent și că nu vom precupeți nimic pentru a transpune în viață indicațiile pe care ni le-ați dat, prevederile rezultate din documentele celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Oamenii muncii — români, germani, maghiari — din agricultura județului Sibiu raportează încheierea campaniei de însămînțare a păioaselor pe cele 44 000 hectare. Cu acest prilej, Comitetul județean Sibiu al Partidului Comunist Român a adresat o telegramă **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, în care se spune:

Vă încredințăm, mult stimate și iubite tovarășe secretar general al organizației județeană de partid, comuniștii, toți oamenii muncii din județul Sibiu, vor acționa și în continuare, cu multă răspundere, cu dăruire și spirit revoluționar, urmînd permanent pilda muncii și vieții dumneavoastră, pentru transpunerea în viață a istoricelor hotărîri ale Congresului al XII-lea, a indicațiilor dumneavoastră, asigurînd îndeplinirea tuturor sarcinilor care ne revin în 1980 și pregătirea optimă a producției din primul an al cincinalului viitor, cu hotărîrea fermă de a ne sprijini continuu contribuția la ridicarea patriei noastre pe noi culmi de civilizație și progres, la sporirea bunăstării și prosperității minunatului nostru popor.

★

Județul Olt a încheiat campania însămînțării orzului, grîului și a celorlalte culturi. De asemenea, s-a recoltat întreaga cantitate de fructe și se lucrează intens la strîngerea și depozitarea ultimelor cantități de legume.

Raportînd aceste succese, în telegrama adresată **C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al P.C.R., de către Comitetul județean Olt al P.C.R., se spune:

Și cu acest prilej, vă asigurăm, mult stimate și iubite tovarășe secretar general, că nu vom precupeți nici un efort pentru a pregăti temeinic condițiile agrotehnice pentru recolta viitoare. Angajamentul nostru unanim este de a acționa cu cea mai mare răspundere pentru a începe noul cincinal cu succese de seamă, înfăptuind neabătut prevederile celui de-al XII-lea Congres al partidului, contribuind la realizarea unei adevărate revoluții în agricultură pe linia îmbunătățirii organizării producției și a muncii, folosirii eficiente a bazei tehnico-materiale în scopul obținerii unor recolte superioare, valorificînd astfel cantități tot mai mari de produse agricole la fondul centralizat al statului.

Inteligența proprie — „valuta forte" investită pentru dotarea abatajelor cu instalații la nivelul tehnicii mondiale

La Exploatarea minieră Herja

Să ne imaginăm o exploatare minieră. O mină obișnuită cu o bogată rețea de galerii subterane, cu abataje, însumînd zeci de kilometri, situate adînc, sub pămînt, de unde se aduce în fiecare ceas la suprafață minereu. Minereul necesar în cantități tot mai însemnate industriei noastre. Firesc, acolo jos în adîncuri se află oameni, instalații complexe. Fără să coborîm în abataje putem urmări, într-o încăpere, la suprafață, întreg procesul de producție. Putem cunoaște în oricare moment problemele cu care se confruntă minerii la punctele de lucru și bineînțeles putem interveni în scopul rezolvării acestor probleme, de cele mai multe ori, doar printr-o simplă apăsare de buton. Cum? Deși pare aproape imposibil răspunsul la această întrebare a fost dat. Și ceea ce este și mai îmbucurător este faptul că a fost dat de un grup de tineri pasionați de nou, de creație tehnică, de un grup de tineri muncitori și specialiști din cadrul exploatării miniere Herja, județul Maramureș, care au construit și testat cu succes, pentru prima dată în țară, o instalație de televiziune cu circuit închis specifică unităților miniere. Această instalație, preluată și de alte întreprinderi cu profil asemănător, funcționează în prezent cu bune rezultate, timpul necesar intervenției la rezolvarea unor probleme în abataje reducîndu-se de la mai multe ceasuri, la cîteva minute sau secunde. Și bineînțeles, orele cîștigate astfel înseamnă, în primul rînd, o producție mai mare, minereu peste prevederi livrat economiei.

Dar instalația de televiziune cu circuit închis nu este singura realizare a tinerilor mineri de la Herja, în domeniul dotării tehnice a abatajelor cu instalații dintre cele mai moderne. Pe bună dreptate se poate spune că investind fără „zgîrcenie" inteligența proprie, ori de cîte ori greul părea că nu poate fi învins decît apelînd la importuri, ei au reușit să aducă mina la nivel mondial atît în privința înzestrării cu mașini și instalații, cît și a producției. „Dacă în multe alte locuri — ne declara tovarășul inginer Liviu Pop, directorul exploatării — tîrnăcopul mai constituie încă o unealtă de bază a minereului, aici, la Herja, a fost eliminat aproape în totalitate efortul oamenilor. Unul dintre orizonturile minei noastre este în întregime automatizat. Minerii intervin doar pentru a supraveghea bunul mers al mașinilor. Pregătirea lor profesională este acum mult mai complexă, însă. Fiecare din cadrele noastre poate lucra în oricare din sectoarele exploatării, cunoștințele pe care le posedă permițîndu-i să intervină ca lăcătuș sau electromecanic, ca electronist, iată — meserie total străină minerului pînă cu puțin timp în urmă — sau ca mașinist pe locomotivele din subteran. Mai mult, dacă la început colectivul de tineri cu preocupări în domeniul creației tehnice era restrîns, astăzi el cuprinde un număr însemnat de uteciști, de toate profesiile, activitatea lor concretizîndu-se, lună de lună, în instalații și mașini tot mai moderne, care, aduse din import, ne-ar fi costat milioane de lei valută".

Într-adevăr, așa cum aveam să aflăm, la Herja — exploatare minieră din munții Maramureșului — se fabrică astăzi cele mai complexe mașini de perforat și încărcat minereu — mașini prin a căror introducere în abataje productivitatea muncii la aceste lucrări a crescut de aproape 3 ori — schimbătoare automate de cale, instalații electronice care înlocuiesc munca a zeci de oameni, sau a unor utilaje depășite din punct de vedere tehnic, greu de introdus în subteran. Efectul utilizării acestor mașini moderne este reflectat și de însemnatele depășiri înregistrate de colectivul exploatării în acest an. Astfel, prevederile planului pe 9 luni la producția de minereu au fost depășite cu peste 1 100 tone, iar la lucrările geologice cu aproape 500 metri liniari de galerii. Și toate acestea în condițiile reducerii continue a cheltuielilor materiale, un alt obiectiv principal al activității de creație a tinerilor unității. Pentru că — să ne oprim doar la un singur exemplu — în urmă cu puțin timp la stația de compresoare a exploatării a fost montat un releu, conceput și executat în atelierul electronic al minei, care scoate din funcțiune, atunci cînd pe rețeaua de conducte există surplus de aer, un compresor sau două și pornește automat aceste utilaje în momentul în care presiunea scade. Consumul de energie electrică a fost redus astfel cu aproape 50 la sută, iar prin asigurarea în permanență a necesarului de aer, productivitatea mașinilor din abataje a sporit.

Vorbindu-ne despre realizările celor aproape 700 uteciști din cadrul exploatării în domeniul creației tehnice, despre milioanele economisite, urmare a pasiunii tinerilor Ioan Matelanu, Gheorghe Ciumutu, Ioan Lăcătuș, a altora ca ei, pentru nou, pentru tot ce înseamnă tehnică de vîrf, subinginerul Aurel Mureșan, secretarul comitetului U.T.C. din întreprindere, ne-a prezentat și cîteva din preocupările lor de perspectivă în această importantă direcție. Preocupări care, așa cum o dovedesc faptele săvîrșite pînă în prezent, sînt de natură să îmbogățească și mai mult zestrea tehnică a colectivului, s-o perfecționeze continuu. Am reținut dintre acestea ideea, aflată în stadiu avansat de materializare, corespunzător căreia în scurt timp întreg sistemul actual de transport al minereului din subteran la stația de flotație va fi eliminat. Ce înseamnă acest lucru? În primul rînd, sute de mijloace de transport care funcționează evident, cu benzină sau motorină, date disponibile. Apoi, eliminarea utilajelor de încărcat, a consumurilor de energie electrică necesare ridicării vagonetilor la suprafață. Înseamnă eliminarea a zeci de operații, a

NICOLAE MILITARU

(Continuare în pag. a III-a)

Proiect

LEGE

pentru întărirea autoconducerii muncitorești și autogestiunii economico-financiare și valutare în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională

În paginile 2-3

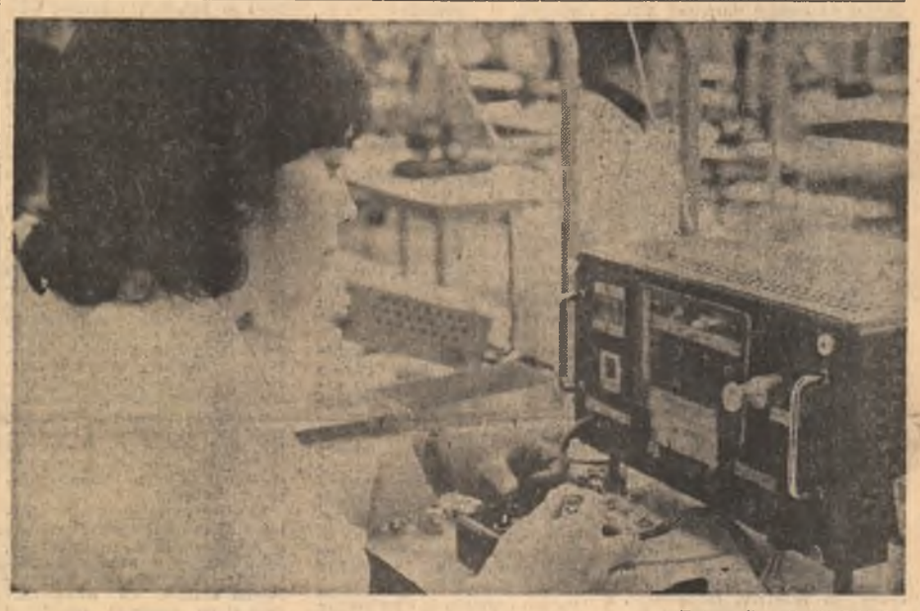

Fotografia: O. PLECAN

SUB SEMNUL URGENȚELOR DIN AGRICULTURĂ:

Recoltarea, transportul și livrarea producției la fondul de stat

Bilanțul muncii din agricultură la finele lunii octombrie evidențiază faptul că pe ogoare mai sînt de realizat o multitudine de lucrări hotărîtoare pentru producția prezentă și viitoare. Astfel, mai sînt de semănat o serie de suprafețe cu grîu, activitate care a depășit cu mult timpul optim, și care tocmai de aceea trebuie impulsionată la maximum pentru a fi încheiată în următoarele 2–3 zile. Concomitent un volum mare de muncă și o atenție deosebită tehnico-organizatorică solicită recoltarea porumbului și a sfeclei de zahăr, unde se înregistrează serioase restanțe, mai ales la transportul și livrarea producției către fondul de stat. Aceasta cu atît mai mult cu cît prezența recoltei în cîmp, depozitată necorespunzător, atrage după sine pierderi greu recuperabile. Un interes aparte, acum și în etapa imediat următoare, trebuie acordat accelerării ritmurilor la efectuarea arăturilor adînci de toamnă, element de bază pentru culturile ce se vor însămînța în primăvară. Pornind de la aceste comandamente, organizațiile U.T.C. din agricultură trebuie să-și concentreze eforturile pentru folosirea din plin a inițiativei tinerești, în scopul sporirii ritmurilor de muncă în domeniile prioritare ale activității și încheierii tuturor lucrărilor din această perioadă pe ogoare.

OBSTACOLE NEDORITE ÎN DRUMUL RECOLTEI SPRE HAMBARE

Pînă la mijlocul acestei săptămîni, în județul Prahova, porumbul fusese recoltat de pe mai bine de 20 000 hectare din cele peste 32 200 hectare cultivate. Acest rezultat nu se situează însă la nivelul posibilităților. Astfel, față de viteza zilnică stabilită la circa 1 300 hectare zilnic, s-a realizat multă vreme sub 1 000 hectare. Iată de ce comandamentul județean a stabilit o serie de măsuri ce s-au și reflectat pozitiv în rezultate zilnice. Vitezele de recoltare au depășit 1 300 hectare pe zi prin **gruparea combinelor în formații.** O serie de unități, între care cooperativa din Tătărani, fermele I.A.S. Băicoi și I.A.S. Bănești au încheiat recoltarea, altele cum ar fi cooperativele din Bărcănești și Bucov sînt într-un stadiu avansat cu această lucrare.

● **Cooperativa agricolă din Berceni.** Aici, din cele 400 hectare cultivate cu porumb, recolta a fost strînsă de pe aproape 300 hectare. Producțiile sînt bune pînă acum: circa 3 200 kg boabe la hectar. „Considerăm aceasta ca un succes, îmi spunea inginerul șef al unității Mihai Stroescu, cu atît mai mult cu cît anul trecut s-a obținut doar 2 300 kg boabe la hectar". Este rezultatul, aveam să aflăm, al unor

Foto-anchetă realizată de ALEXANDRU STROE

(Continuare în pag. a III-a)

Prioritați pe agenda de lucru a organizațiilor U.T.C.

METEHNE MAI VECHI, SCUZE MAI NOI, DAR TIMPUL NU ESTE ÎNCĂ PIERDUT!

Începutul documentării noastre la Combinatul de prelucrare a lemnului din Tîrgu Jiu s-a desfășurat sub semnul unei duble surprize — de ce să nu recunoaștem — plăcute. Deși trecuseră cîteva ore de la începerea schimbului II cînd intram — însoțiți de **Gheorghe Molete**, șef sector la Comitetul județean Gorj al U.T.C. — în sediul comitetului U.T.C. (era aproape ora șase seara) am avut bucuria de a găsi aici nu doar pe secretarul U.T.C. pe combinat, **Mihai Cărăbiș**, ci și pe cîțiva activiști ai comitetului municipal al U.T.C.. Cea de-a doua surpriză a fost spontana aducere aminte a lui Mihai Cărăbiș despre o anterioară prezență a noastră în combinat — în urmă cu aproximativ doi ani —, prezență soldată cu apariția în „Scînteia tineretului" a articolului „Ce eficiență ar fi avut aplicarea unor propuneri... neaplicate?" (pe care secretarul comitetului U.T.C. îl păstra în dublu exemplar!). Sigur, amintirea nu era dintre cele mai plăcute, dar... la o distanță de doi ani, nu-i așa, unele critici aduse cu acel prilej puteau să se constituie acum în exemple elocvente ale modului în care organizația U.T.C. a înțeles să acționeze pentru eliminarea lor, pentru schimbarea unei optici, încă de pe atunci învechite, privind „fatalitatea" unor stări de lucruri: fluctuația forței de muncă, numărul destul de mare de absențe, nerealizarea citorva indicatori de plan din cauza unor deficiențe de aprovizionare — cantitative dar și calitative etc.

Discuția despre toate aceste lucruri am început-o la sediul comitetului U.T.C., dar vă propunem să prezentăm filmul documentării invers, consemnînd mai întîi opiniile oamenilor din secții, mulți dintre ei tineri, dar și șefi de formații, secretari ai unor organizații de partid și U.T.C.

Atelierul mecanic: rabotorii **Constantin Semen** și **Valentin Pănoiu** lucrează la reconditionarea unor axe. Nu toți cei care, normal, trebuiau să se afle în acest schimb sînt prezenți — o mașină, am înțeles, se află în reparații capitale, așa că rabotorii îi ajutau pe strungari (nu de alta, dar altfel ar fi însemnat să stea degeaba) și, probabil, cînd le va veni rîndul, acestia din urmă îi vor ajuta și ei pe rabotori. Una peste alta, este de lucru.

Fabrica de mobilă din panouri: Constantin Oproiu, secretarul organizației de partid: „Nu avem nici un om absent dar ne confruntăm cu o altă problemă, care nu este doar a secției noastre: la nivel de combinat există circa 100 de muncitori navetiști care, datorită unor necorelări, să nu spunem neînțelegeri, între factorii de decizie de la nivelul combinatului și cei din cadrul Întreprinderii de transport auto Tîrgu Jiu și al Exploatării de gospodărire comunală sînt obligați să vină la serviciu sau, mă rog, în oraș, cu mult înainte de începerea programului, pentru ca, în același timp, la rîndul nostru, să fim obligați să le dăm drumul să plece cu cel puțin o oră înainte de ora normală de ieșire din

LAURENȚIU OLAN

(Continuare în pag. a III-a)

NECESITATEA ORIZONTULUI INTELECTUAL

PUNCTE DE VEDERE

Ne aflăm din nou în situația să discutăm despre **autoexigență**. De astă dată interesați să îi recunoaștem rolul de catalizator critic. Fiind un produs al lucidității necesare și al nevoii de rigoare, autoexigența, pe cît îmi dau seama, îl ajută pe artistul la început de drum să se inspire din realitate cu grija pe care o reclamă, firesc, imperativele — asumate conștient — ale clarității ideologice și militant estetice. Un spirit autoexigent riscă mai puțin decît altele să se contrazică pe sine și să deziluzioneze. Mai mult. Un asemenea spirit promite să nu se lase acaparat de sirene mincinoase, de inhibiții sterile, de opțiuni marginale...

Iată de ce am sentimentul că o asemenea discuție este oricînd binevenită. Și în mod special am impresia că este oportun să discutăm despre funcția, despre **necesitatea orizontului intelectual** în formarea, autoperfecționarea, în descoperirea de sine a echilibrului între subiectivitate și obiectivitate.

Mi-ar fi ușor să invoc aici exemple strălucite de creatori care au înțeles cît de mult îi ajută o bună pregătire culturală și, specific, una care prin luminile filozofiei, istoriei, politicii, științelor economice contribuie la definirea sferei de preocupări. Iată că, în loc să înșir nume, mă mulțumesc să amintesc, rezumînd ce a notat G. Călinescu într-un text despre Eminescu. Acolo, marele nostru critic, pledînd de la **stratul biografic**, era de părere că **stratul proiectelor** rămîne la fel de însemnat și nu fără legătură directă (chiar dacă discret clamată) cu posibilitatea celei mai spectaculoase afirmări. Între proiecte, G. Călinescu amintește cît de mult, de sistematic, de susținut se îngrijea Eminescu să-și întrețină efervescența ideativă. Consulta biblioteci, întîrzia asupra lucrărilor fundamentale de filosofie, de indianistică, de mitologie, de folclor etc. Crescut dintr-o intenție de clarificare teoretică, demersul marelui nostru poet îndeplinea rostul unui îndreptar. Fără atari acumulări, semn de intensă seriozitate a preparației, lirismul eminescian, pentru oricine dorește să-i afle izvoarele, n-ar fi atins nivelul lui înalt și, probabil, n-ar fi cultivat, n-ar fi consunat ca o totalitate organică.

H. ZALIS

(Continuare în pag. a III-a)

Piatra Neamț — cartierul Dărmănești

Fotografia: VASILE RANGA

Proiect

LEGE

pentru întărirea autoconducerii muncitorești și autogestiunii economico-financiare și valutare în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională

Proiectul Legii pentru întărirea autoconducerii muncitorești și autogestiunii economico-financiare și valutare în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională se supune dezbaterii publice.

Propunerile, observațiile și sugestiile cetitorilor la acest proiect de lege se vor transmite la Marea Adunare Națională sau la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale.

Dezvoltarea multilaterală a întregii economii naționale, folosirea avantajelor participării la diviziunea internațională a muncii impun perfecționarea autoconducerii muncitorești și autogestiunii economico-financiare și valutare în activitatea de comerț exterior, sporirea, diversificarea și adaptarea producției pentru export în concordanță cu cerințele pieței, gospodărirea rațională a resurselor valutare, în vederea asigurării mijloacelor necesare plății importurilor și constituirii rezervelor valutare centralizate ale statului.

Colectivele de oameni ai muncii, organele de conducere colectivă ale unităților trebuie să acționeze permanent pentru realizarea și depășirea sarcinilor de export, reducerea [illegible] la strictul necesar și constituirea, pe această bază, a fondurilor necesare cointeresării materiale a personalului muncitor care a contribuit efectiv la promovarea mărfurilor românești pe piața externă, la îmbunătățirea balanței valutare.

În scopul întăririi autoconducerii muncitorești și autogestiunii economico-financiare și valutare în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, stimulării unităților economice în sporirea rezervelor în valută ale statului și extinderii schimburilor externe și cooperării economice internaționale,

Marea Adunare Națională adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I

Autogestiunea economico-financiară și valutară în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională

Art. 1. — Întreprinderile, centralele, ministerele, celelalte organe centrale și locale care au sarcini de comerț exterior sînt obligate să asigure creșterea permanentă și diversificarea producției pentru export, realizarea de produse competitive, la un înalt nivel tehnic, prin valorificarea superioară a materiilor prime, materialelor, combustibililor și energiei, adaptarea operativă a producției la cerințele pieței externe, folosirea judicioasă a importurilor, promovarea de schimburi reciproc avantajoase și a unor forme noi, eficiente, de comerț și cooperare internațională.

Art. 2. — Întreaga activitate de comerț exterior și cooperare economică internațională se organizează și se desfășoară potrivit principiilor autoconducerii muncitorești și autogestiunii economico-financiare și valutare.

Pe baza acestor principii, rezultatele activității de comerț exterior și cooperare economică internațională se reflectă în rezultatele financiare de ansamblu ale centralelor, întreprinderilor producătoare de mărfuri pentru export sau beneficiare de mărfuri din import și întreprinderilor de comerț exterior.

Art. 3. — Pentru realizarea autogestiunii economico-financiare și valutare, ministerele, celelalte organe centrale și locale, unitățile producătoare și întreprinderile de comerț exterior sînt obligate să ia măsurile necesare ca producția pentru export, comercializarea mărfurilor pe piețele externe și acțiunile de cooperare economică internațională să asigure acoperirea cheltuielilor în valută pe seama încasărilor valutare din activitatea proprie, restituirea la termen a creditelor în valută primite și un aport valutar corespunzător, în vederea sporirii rezervelor în valută ale statului și creării de resurse valutare suplimentare pentru importuri, precum și constituirea fondurilor destinate cointeresării materiale a personalului muncitor care participă activ la realizarea exportului.

Art. 4. — Ministerele, celelalte organe centrale sau locale și centralele industriale defalcă prevederile planului de comerț exterior și cooperare economică internațională pe întreprinderi producătoare sau prestatoare de servicii subordonate.

Totodată, organele prevăzute la alineatul precedent au obligația să stabilească sarcini de producție distincte pentru unitățile subfurnizoare de materiale, piese și subansamble, care participă la fabricarea produsului finit destinat exportului.

În scopul realizării în exclusivitate a fondului de marfă destinat exportului, la termenele și în condițiile de calitate stabilite prin contracte, ministerele, celelalte organe centrale și centralele industriale au obligația de a specializa pentru producția de export fabrici, secții sau linii de fabricație, inclusiv în cadrul unităților subfurnizoare, de a asigura baza tehnico-materială și forța de muncă necesare.

Art. 5. — La realizarea exportului, unitățile subfurnizoare cuprinse în plan au obligațiile și drepturile prevăzute de lege pentru centralele sau, după caz, întreprinderile care fabrică produsul finit, exclusiv raportarea livrărilor respective la export.

Prevederile alineatului precedent se aplică și unităților producătoare sau prestatoare de servicii în legătură cu livrările de mărfuri sau prestările de servicii cu plata în valută către societățile mixte de producție și comercializare din Republica Socialistă România sau către persoane juridice și fizice străine.

Art. 6. — Ministerele, celelalte organe centrale și locale, centralele și întreprinderile care produc pentru export sau beneficiază de importuri întocmesc, anual, balanța comercială și planul de încasări și plăți valutare ale activității proprii de comerț exterior și de cooperare economică internațională.

Balanța comercială a activității proprii de comerț exterior și cooperare economică internațională se aprobă odată cu sarcinile de plan și cuprinde:

a) exportul, inclusiv în cadrul acțiunilor de cooperare economică internațională;

b) importul, inclusiv în cadrul acțiunilor de cooperare economică internațională;

c) soldul balanței comerciale.

Planul de încasări și plăți valutare este parte integrantă a bugetului propriu de venituri și cheltuieli și cuprinde:

a) încasări din export, acțiuni de cooperare economică internațională, credite, dobînzi și din alte activități;

b) plăți pentru importuri, realizarea de acțiuni de cooperare economică internațională, restituiri de credite, dobînzi și pentru alte activități;

c) soldul planului valutar.

Excedentul valutar planificat se varsă ca aport minim la fondul valutar centralizat al statului, organele și unitățile cu sarcini de comerț exterior avînd obligația de a lua măsuri pentru sporirea acestui excedent, în vederea creșterii rezervelor valutare ale statului.

Art. 7. — Importurile planificate se efectuează numai în măsura în care se realizează trimestrial încasările și vărsămintele stabilite prin plan sau există contracte de export care să asigure resursele valutare necesare. În situația că nu sînt asigurate aceste resurse, ministerele, celelalte organe centrale și locale, centralele și întreprinderile au obligația să redimensioneze în mod corespunzător volumul importurilor, în cadrul echilibrului valutar planificat.

Pentru unitățile la care importul se face în vederea realizării unor produse de export de către alte unități, prevederile alineatului precedent se aplică în cadrul echilibrului valutar al acestor din urmă unități.

Art. 8. — În conformitate cu prevederile planului național unic de dezvoltare economico-socială, întreprinderile de comerț exterior au obligația de a asigura vînzarea mărfurilor românești pe piețele externe, aprovizionarea economiei naționale cu mărfurile necesare din import și realizarea acțiunilor de cooperare economică internațională, în condiții de eficiență economică sporită.

Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, împreună cu ministerele și celelalte organe centrale titulare de plan defalcă pe întreprinderi de comerț exterior planul de export, import și cooperare economică internațională și asigură luarea măsurilor necesare pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor stabilite.

Art. 9. — Întreprinderile de comerț exterior au sarcina de a efectua, în condițiile prevederilor legale în vigoare, și alte operațiuni comerciale pe piețele externe decît cele corespunzătoare art. 8, în vederea realizării unui aport valutar și unor beneficii în valută cît mai mari.

Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale repartizează întreprinderilor de comerț exterior sarcini de aport valutar din alte operațiuni comerciale, pe baza prevederilor din balanța de plăți externe.

Art. 10. — Întreprinderile de comerț exterior sînt obligate să desfășoare o activitate rentabilă, să-și acopere cheltuielile prin venituri proprii și să obțină beneficiul planificat din operațiunile de export-import și acțiunile de cooperare economică internațională, din care să-și asigure resursele necesare dezvoltării proprii activități, constituirea celorlalte fonduri prevăzute de lege și să contribuie la dezvoltarea generală a societății.

Întreprinderile de comerț exterior răspund de contractarea și derularea la extern a întregului fond de marfă planificată la export.

În același timp, întreprinderile de comerț exterior sînt obligate să efectueze un volum suplimentar de operațiuni comerciale pe piețele externe, în vederea realizării unui aport valutar suplimentar.

Planul de export al întreprinderii de comerț exterior se consideră îndeplinit în condițiile realizării fondurilor valutare din exportul mărfurilor primite spre derulare de la unitățile producătoare din țară, precum și a aportului valutar total, constituit din aportul valutar aferent fondului de marfă planificat la export, calculat potrivit normelor legale și aportul valutar din operațiuni comerciale pe piețele externe, stabilit potrivit art. 9 din prezenta lege.

Art. 11. — Volumul total de activitate al întreprinderii de comerț exterior se compune din:

a) operațiunile comerciale necesare pentru realizarea planului de export și import;

b) activitatea de cooperare în producție și alte forme de cooperare economică internațională;

c) operațiunile comerciale necesare pentru realizarea sarcinii de aport valutar;

d) activitatea desfășurată pentru realizarea în Republica Socialistă România de obiective economice pe bază de credite acordate de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare;

e) vînzările și cumpărările cu plata în valută efectuate în relațiile cu societățile mixte de producție și comercializare din Republica Socialistă România;

f) alte operațiuni de vînzare, cumpărare sau acțiuni de servicii cu plata în valută, efectuate potrivit legii în relațiile cu persoane juridice sau fizice străine.

Art. 12. — Pe baza volumului total de activitate, întreprinderile de comerț exterior elaborează, sub îndrumarea ministerelor și celorlalte organe centrale în subordinea cărora își desfășoară activitatea, bugete de venituri și cheltuieli, exprimate în lei, care se supun avizării Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale și Ministerului Finanțelor.

Bugetul cuprinde totalitatea veniturilor și cheltuielilor întreprinderii, atît în lei, cît și cele în valută transformate în lei, prevăzute în planul de încasări, plăți și beneficii valutare, care face parte integrantă din buget.

[illegible]

CAPITOLUL II

Raporturile contractuale dintre întreprinderile de comerț exterior și unitățile producătoare de mărfuri pentru export sau beneficiare de mărfuri din import

[illegible]

CAPITOLUL III

Relațiile financiare dintre întreprinderile de comerț exterior și unitățile producătoare de mărfuri pentru export sau beneficiare de mărfuri din import

[illegible]

Art. 36. — Întreprinderile de comerț exterior au dreptul să folosească credite în lei și în valută, acordate de Banca Română de Comerț Exterior și celelalte bănci autorizate, în vederea cumpărării unor mărfuri de export de la unitățile producătoare, realizării unor operațiuni de creștere a valorii mărfurilor, acoperirii cheltuielilor de depozitare și consignație în străinătate, efectuării de operațiuni comerciale cu aport valutar, precum și pentru alte activități.

Creditele în lei se acordă întreprinderilor de comerț exterior pe termen scurt, conform reglementărilor în vigoare, în cadrul volumului de credite stabilit anual potrivit legii. Creditele în valută se acordă întreprinderilor de comerț exterior în condițiile pieței internaționale.

Art. 37. — Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale și Ministerul Finanțelor, împreună cu Banca Națională și băncile specializate, elaborează norme metodologice cu privire la decontarea și creditarea la intern a operațiunilor de comerț exterior și cooperare economică internațională.

CAPITOLUL IV

Stimularea activității de export a unităților producătoare și a întreprinderilor de comerț exterior

Art. 38. — Unitățile producătoare au dreptul să folosească, pentru necesități proprii o parte din volumul încasărilor valutare obținute peste prevederile din planul lor valutar, pe seama sporirii producției și a exportului, în condițiile realizării cursurilor de revenire planificate.

Pentru unitățile de stat partea din încasările valutare suplimentare care poate fi folosită de acestea este de 80 la sută și se repartizează astfel:

a) cel puțin 50 la sută pentru întreprinderea producătoare;

b) pînă la 10 la sută la dispoziția centralei care are în subordine unitatea producătoare;

c) 20 la sută la dispoziția ministerului, organului central sau local respectiv.

În cazul unităților cooperatiste partea ce se acordă acestora din încasările valutare suplimentare este de 50 la sută, cu următoarea destinație:

a) cel puțin 30 la sută pentru unitatea producătoare;

b) cel mult 20 la sută la dispoziția organului central coordonator.

Art. 39. — În cazul în care produsul exportat peste prevederile de plan este realizat prin colaborare de mai multe unități, din cota de valută ce revine unității care a executat produsul finit o parte se repartizează unităților colaboratoare, în funcție de contribuția avută la executarea produsului.

Art. 40. — Sumele în valută la care au dreptul unitățile și organele menționate la art. 38 și 39 vor fi prevăzute în balanța de plăți externe și vor putea fi utilizate pentru importuri destinate dezvoltării producției de export și introducerii de tehnologii noi sau pentru achiziționarea de materiale, subansamble și piese necesare, cu justificările și aprobările prevăzute de lege.

Art. 41. — Valuta cuvenită din depășirea planului de export se păstrează în conturi valutare distincte la bănci, cu plata dobînzilor în valută legală.

Pentru contravaloarea valutei păstrate în aceste conturi băncile pot acorda credite în lei, în limita sumei aferente, la cursul de revenire mediu realizat la export de unitatea respectivă, cu plata dobînzilor curente.

Art. 42. — Fondurile valutare din depășirea planului de export, neutilizate în anul în care au fost realizate, pot fi folosite în anul următor.

După această perioadă, fondurile valutare neutilizate se varsă la fondul valutar centralizat al statului, iar unitățile deținătoare primesc contravaloarea în lei, inclusiv a dobînzilor aferente, calculată la cursul de revenire mediu realizat la export de unitatea respectivă.

Art. 43. — Personalul muncitor din unitățile producătoare de mărfuri pentru export beneficiază de stimulente constituite din majorarea fondului de participare la beneficii, premii pentru rezultate deosebite, fonduri din valuta realizată peste plan în vederea organizării de excursii colective în străinătate și de alte drepturi prevăzute de lege.

Pentru exporturile realizate peste plan, cota cuvenită pentru majorarea fondurilor de participare la beneficii a personalului muncitor din unitățile de stat, stabilită prin Decretul Consiliului de Stat nr. 146/1979, privind stimularea prin beneficiu a producției pentru export, se majorează de la 10 la 20 la sută.

Art. 44. — Personalul muncitor al întreprinderilor de comerț exterior beneficiază, pentru rezultatele obținute în activitatea de export, de premii ce se acordă în cursul anului pentru realizări deosebite, precum și de premii pentru încheierea de operațiuni de export-import și prestări de servicii care prezintă o eficiență valutar-financiară ridicată pentru economia națională și alte drepturi prevăzute de lege.

Pentru exporturile realizate peste plan, personalul întreprinderilor de comerț exterior beneficiază de premii suplimentare ce se acordă în cadrul unei cote stabilită anual în planul național unic de dezvoltare economico-socială, din beneficiile peste plan realizate ca urmare a depășirii sarcinii de export.

CAPITOLUL V

Măsuri privind obiectul de activitate și organizarea întreprinderilor de comerț exterior

Art. 45. — Toate întreprinderile de comerț exterior pot efectua, în afara obiectului de activitate aprobat, exporturi de produse ale construcției de mașini, în cadrul operațiunilor de contrapartidă pentru importuri, precum și exporturi de orice fel de mărfuri românești, dacă realizează cursurile de revenire planificate.

Întreprinderile de comerț exterior pot efectua, de asemenea, potrivit art. 9, operațiuni comerciale pe piețele externe cu orice fel de mărfuri și valori străine.

Exporturile și operațiunile prevăzute la alineatele precedente sînt coordonate de Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale.

Art. 46. — La operațiunile comerciale privind importul unor mărfuri și disponibilizarea la export de mărfuri românești similare calculul eficienței economice și al aportului valutar se face în valută, iar la decontările interne se aplică același preț în lei, atît pentru marfa importată cît și pentru cea exportată.

Art. 47. — Dimensionarea întreprinderilor de comerț exterior și numărul posturilor TESA se stabilesc în funcție de natura operațiunilor efectuate și produselor comercializate, prin aplicarea normativelor de structură și personal în vigoare la volumul total de activitate, desfășurat pe grupe de mărfuri, prestații și lucrări și se aprobă potrivit legii.

Art. 48. — În funcție de volumul total de activitate, nomenclatorul de produse și specificul conjunctural sau sezonier al mărfurilor, structura organizatorică a întreprinderilor de comerț exterior cuprinde:

a) compartimente pentru tratative și contractări externe, care răspund de asigurarea portofoliului de comenzi externe pentru planul de export, import și cooperare economică internațională, precum și de realizarea sarcinii de aport valutar din operațiuni comerciale pe piețele externe. Personalul încadrat în aceste compartimente este organizat pe grupe de mărfuri și zone geografice, în funcție de specificul produselor și al piețelor externe;

b) compartimente pentru urmărirea realizării contractelor la intern, care răspund de încheierea și executarea contractelor interne cu unitățile producătoare de mărfuri pentru export sau destinate acțiunilor de cooperare economică internațională, inclusiv de asigurarea fondului de marfă contractat, precum și de încheierea și executarea contractelor interne cu unitățile beneficiare de mărfuri din import. Personalul încadrat în aceste compartimente este organizat astfel încît să cuprindă unitățile producătoare pentru export sau beneficiare de mărfuri din import;

c) compartimente pentru urmărirea realizării contractelor în exterior, care răspund de îndeplinirea obligațiilor contractuale în relațiile cu partenerii externi, soluționarea reclamațiilor la export și import, asigurarea service-ului, organizarea și funcționarea rețelei de comercializare în străinătate. Personalul încadrat în aceste compartimente este organizat pe zone geografice;

d) alte compartimente specifice activității de comerț exterior, precum și compartimentele comune unităților economice stabilite potrivit legii.

Art. 49. — Pentru a se asigura adaptarea corespunzătoare a organizării, întreprinderile de comerț exterior pot constitui, în cadrul structurii generale, compartimente de muncă cu un număr mai redus de personal decît cel prevăzut în normativele în vigoare, cu respectarea numărului total de personal, precum și a raportului aprobat potrivit legii, între numărul personalului de conducere și cel al personalului de execuție.

Numărul, nivelul, dimensionarea și subordonarea compartimentelor se stabilesc în funcție de specificul activității fiecărei întreprinderi de comerț exterior și se aprobă de Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale.

Art. 50. — Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, ministerele și celelalte organe centrale cu sarcini de comerț exterior, precum și organele de conducere colectivă ale întreprinderilor de comerț exterior sînt obligate să asigure stabilitatea personalului muncitor în cadrul compartimentelor, pentru a se realiza continuitatea în activitatea pe piețele externe și specializarea pe genuri de operațiuni și produse.

Art. 51. — Pentru dezvoltarea activității comerciale pe piețele externe, se pot înființa, în condițiile legii, cu aprobarea Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale și cu avizul ministerelor și celorlalte organe centrale în subordinea cărora urmează să-și desfășoare activitatea, unități cu autogestiune economico-financiară și valutară și cu independență în realizarea obiectului de activitate sau filiale ale întreprinderilor de comerț exterior, organizate pe aceleași principii, specializate în efectuarea de operațiuni comerciale pentru realizarea de aport valutar și beneficii în valută.

Art. 52. — Sub îndrumarea ministerelor și celorlalte organe centrale în subordinea cărora își desfășoară activitatea și cu aprobarea Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, întreprinderile de comerț exterior își organizează, în condițiile legii, rețeaua de comercializare externă, în funcție de eficiența economică a operațiunilor, legislația și condițiile locale și de înțelegerile cu țările respective.

Rețeaua de comercializare externă este alcătuită din filiale, sucursale, societăți comerciale proprii sau mixte, birouri tehnico-comerciale, expoziții permanente și magazine de desfacere, depozite de mărfuri și alte forme de comercializare.

În scopul cumpărării de materii prime și alte produse direct de la producătorii externi, atît pentru acoperirea necesarului de import al economiei naționale, cît și pentru efectuarea de operațiuni comerciale cu aport valutar, întreprinderile de comerț exterior pot organiza în cadrul rețelei de comercializare

(Continuare în pag. a III-a)

Proiect

LEGE

pentru întărirea autoconducerii muncitorești și autogestiunii economico-financiare și valutare în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională

(Urmare din pag. a II-a)

externă centre proprii sau societăți mixte de achiziționare, în condițiile legii.

Pentru vînzarea de produse românești și achiziționarea de mărfuri din import, întreprinderile de comerț exterior pot angaja agenți comerciali, cu garanții materiale corespunzătoare.

Art. 53. — Întreprinderile de comerț exterior sînt obligate să organizeze, împreună cu unitățile producătoare, rețeaua externă de asistență tehnică și service pentru produsele exportate, alcătuită din depozite de piese de schimb, centre de întreținere, ateliere de reparații și altele.

Art. 54. — Rețeaua externă de comercializare și de asistență tehnică și service își desfășoară activitatea pe bază de autogestiune economico-financiară și valutară, se organizează, de regulă, pentru mai multe produse din aceeași categorie și se încadrează cu personal propriu sau cu agenți locali.

Art. 55. — Retribuirea personalului muncitor care își desfășoară activitatea în întreprinderile de comerț exterior și în cadrul rețelei externe de comercializare, asistență tehnică și service, inclusiv a agenților comerciali, se face pe bază de cote procentuale din volumul încasărilor și beneficiilor realizate din activitatea de comerț exterior, în raport de rezultatele efectiv obținute.

Criteriile de acordare a retribuției, pe baza cărora se stabilesc cotele procentuale pe întreprinderi de comerț exterior, se aprobă prin decret al Consiliului de Stat, pe baza propunerilor Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Ministerului Finanțelor și Ministerului Muncii.

Art. 56. — În cadrul cotelor procentuale pe fiecare întreprindere de comerț exterior, Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, împreună cu Ministerul Muncii, stabilește indici de corecție specifici pe compartimente de muncă, care să țină seama de necesitatea asigurării cu contracte externe a planului de comerț exterior și cooperare economică internațională, realizării fondului de marfă în conformitate cu contractele externe, derulării ritmice a exporturilor sau importurilor, precum și obținerii aportului și beneficiului valutar din operațiuni comerciale pe piețele externe.

Art. 57. — Directorii, directorii adjuncți și asimilații acestora din întreprinderile de comerț exterior, indiferent de subordonare, precum și din compartimentele de comerț exterior din centrale și întreprinderi producătoare [illegible] din funcție, transferați sau detașați numai cu acordul Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale.

Participarea la beneficii, acordarea de premii și alte stimulente prevăzute de lege personalului muncitor menționat la alineatul precedent se face numai cu acordul Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale.

CAPITOLUL VI

Măsuri privind activitatea unităților economice române participante la societățile mixte de producție și comercializare din țară sau din străinătate

Art. 58. — Unitățile economice române participante la societățile mixte de producție și comercializare din țară sau străinătate sînt obligate să acționeze, împreună cu partenerii externi, pentru realizarea volumului de activitate stabilit, a încasărilor valutare și a beneficiului prevăzut.

Art. 59. — Unitățile economice române participante la societăți mixte de producție și comercializare din țară sau străinătate [illegible]

Art. 60. — Analiza și aprecierea de către organele române a activității societăților mixte din țară și străinătate [illegible] rezultatelor de bilanț.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 61. — Întreprinderile de comerț exterior au obligația de a lua măsuri pentru a asigura îmbunătățirea continuă a eficienței deplasărilor în străinătate în interes de serviciu.

Cheltuielile necesare efectuării deplasărilor în străinătate, ca și alte cheltuieli valutare necesare desfășurării activității comerciale, se prevăd în bugetele întreprinderilor de comerț exterior și se recuperează prin prețul extern al mărfurilor exportate sau aportul valutar realizat la operațiunile comerciale, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 62. — Prevederile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și întreprinderilor de comerț exterior care au în obiectul lor de activitate executarea de lucrări în străinătate și prestarea de servicii pentru partenerii externi, precum și [illegible] economice autorizate, potrivit legii, să efectueze operații de comerț exterior pe piața externă.

Art. 63. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, administrativă, penală, materială sau civilă, după caz, potrivit legii.

Art. 64. — Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 1981.

OBSTACOLE NEDORITE ÎN DRUMUL RECOLTEI SPRE HAMBARE

(Urmare din pag. I)

măsuri organizatorice eficiente aplicate de [illegible] de către președintele unității Constantin Nicola, atît pentru respectarea cu strictețe a tehnologiilor, cît și a repartizării acestei culturi în acord global. [illegible]

[illegible]

● [illegible] la ferma Albești a I.A.S. Albești. [illegible]

[illegible]

● [illegible] la Bărbătești și Berca. [illegible]

[illegible]

STOP-CADRU

Cine reglează... spiritul de răspundere?

A sosit la ritmul muncii, acum, cînd fiecare oră bună de lucru este prețioasă în bătălia pentru strîngerea recoltei [illegible] La ferma Albești, a I.A.S. Albești de pildă, am văzut la fața locului [illegible] mecanizatori, pentru a strînge cît mai grabnic porumbul. [illegible] Chiar în aceste condiții [illegible] să-și regleze bine [illegible] „adunate" de porumb, în mare parte îngropați în pămînt, pentru a căror recuperare nu se acționa în nici un fel. [illegible] porumbul recoltat nu era transportat cu operativitate la baza de recepție, în ciuda afirmației care înseamnă viciul la spirit de ordine și disciplină. Ca atare, grămezile cresc în timp, depozitate necorespunzător. Aceste imagini de risipă ne duc firesc cu gîndul că este necesar nu numai reglarea vitezei, ci și a... spiritului de răspundere.

Metehne mai vechi, scuze mai noi, dar timpul nu este încă pierdut!

(Urmare din pag. I)

[illegible]

Alexandru Vrăjitoarea, [illegible]

Marilena Culea, secretara organizației U.T.C. „mobilă pa[illegible]", schimbul II: „Ne-am obișnuit să „autocontrolăm" calitatea propriei noastre munci, așa că în această privință nu prea mai avem probleme. Dar mai avem necazuri cu echipele de întreținere care nu-și îndeplinesc întotdeauna, prompt, îndatoririle sau, dacă sînt prompți, nu sînt în aceeași măsură și „calitativi".

Ion Coman, maistru, sectorul finisaj [illegible]: „În sectorul meu, sînt foarte mulțumit de modul în care tinerii respectă programul de lucru, de felul în care își îngrijesc utilajele, sînt preocupați de policalificarea lor".

Revenind la discuția purtată la sediul comitetului U.T.C., să consemnăm: pe primele trei trimestre ale anului combinatul și-a realizat, pe ansamblu, indicatorii de plan în următoarele procente: producția netă — [illegible] la sută, producția marfă [illegible] la sută, productivitatea muncii — [illegible] la sută. Acum doi ani, asemănătorii erau exprimate, la acești indicatori, în cifre absolute. [illegible] în măsură să facem aceste calcule, am fi bucuroși să credem că situația, între timp, s-a îmbunătățit. Dar transcriind la unele capitole situația întrecerii uteciste — numărul de tineri cuprinși în întrecere — 1 100, numărul de tineri care și-au realizat lunar sarcinile de plan și obligațiile de serviciu (am păstrat formularea — n.n.) — 890, numărul de tineri fruntași în întrecerea socialistă — 43; numărul de tineri care au participat la activitatea de cercetare științifică cu aplicabilitate practică — 5. Trecînd în revistă și programul de activități al comitetului U.T.C., am avut sentimentul clar că în ultimii doi ani, în stilul și metodele de muncă ale activului U.T.C. din această importantă unitate economică a municipiului Tîrgu Jiu, nu s-a schimbat aproape nimic. Promisiunile făcute cu prilejul celeilalte documentări a noastre — consemnate, dealtfel, în articolul de care vorbeam — s-au împlinit într-o prea mică măsură, lăsînd la o parte faptul că, între timp, au apărut situații noi care, la rîndul lor, au generat alte promisiuni înscrise, ca și primele, pe agenda de lucru a comitetului U.T.C.: necesitatea unor consfătuiri de lucru cu tinerii conducători de utilaje, de care depind în bună măsură realizarea sarcinilor economice, atragerea cadrelor tehnice tinere la preluarea unor teme de cercetare specifice prelucrării lemnului și, în acest context, reactualizarea comisiei de creație tehnică, urmărirea modului în care participă tinerii la cursurile de calificare și perfecționare profesională, revitalizarea inițiativei „prietenul noului încadrat". Repetăm deci, aceste promisiuni, cu corecturile de rigoare, care ar trebui să prindă cu adevărat viață. Pentru că C.P.L. Tîrgu Jiu are 20 de ani de existență, organizația U.T.C. și, prin ea, l-am numit și pe actualul ei secretar, Mihai Cărăbiș, are la rîndul ei o experiență destul de vastă, ceea ce ar trebui să determine (măcar acum) o cotitură radicală în întreaga sa activitate. Fie și din mîndria de a dovedi că este în stare.

P.S. Dubla surpriză de care aminteam la început poate deveni, și chiar dorim acest lucru, un punct de plecare pentru o dezbatere deschisă pe marginea celor inserate în acest material, ca și în cel precedent, în care secretarul comitetului U.T.C. de la C.P.L. Tîrgu Jiu să aibă primul cuvîntul. Așteptăm!

Toamnă turistică (și nu numai) la PÎRÎU RECE

Ochiul este nesățios. Privirea se desprinde cu greu de peisajul multicolor scos și mai mult în evidență de strălucirea soarelui. „La noi toamnele sînt foarte frumoase", ne spune, parcă înțelegîndu-ne gîndurile, profesorul Grigore Borzaș, instructor educativ la complexul BTT Pîrîu Rece. Pe terasa e cald, tinerii au ieșit să se bucure de natură, unii joacă șah, table, remmy, alții se îndreaptă spre noua discotecă, ispitiți de acordurile unei muzici bune, prezentate de disc-jokey-ul Gh. Mesaroș, de profesie lăcătuș. La cele 6 mese de tenis se desfășoară un concurs pentru cei care-și petrec aici concediul de odihnă. Pe terenul de sport s-a încins o partidă de minifotbal. Un grup se întoarce din drumeție. A străbătut un traseu amenajat de curînd de același inimos profesor Borzaș, urmînd, de la șosea, cărarea prin pădure, pînd la Stînca Belvedere și de acolo spre Cabana Crivăț, coborînd din nou în șoseaua națională. E un traseu frumos, interesant și ușor de străbătut. Dar abia la sosire începe frumusețea. Participanții vor trebui să răspundă, în cadrul unui concurs organizat în sala T.V., întrebărilor legate de flora și fauna din zonă. Numai astfel vor putea obține „diploma de vacanță". Dar tinerii vor să vadă cît mai mult și atunci, în programele cultural-educative ale fiecărei serii, cu atenție specială pentru zilele de sîmbătă și duminică, sînt incluse și alte activități: vizionări de diapozitive cu temă turistică, excursii la obiectivele din zonă, cu vizitarea unor colecții de artă și expoziții, jocuri distractive etc. Și de ce nu? chiar o oră-două de muncă patriotică pe șantierul tineretului, alături de cei 50 de zidari, zugravi, electricieni, instalatori, faianțari, tîmplari care lucrează la modernizarea Vilei „N. Bălcescu". Cei care vor veni aici mai tîrziu, poate chiar și dintre cei de azi, vor beneficia de un confort sporit. La cantina-restaurant vor putea servi masa, în două serii, 300 de turiști. Magazia va fi dotată cu camere frigorifice. Barul de zi va fi extins și organizat conform gusturilor tinerilor. Foișorul va primi destinația de club. Birourile vor funcționa separat într-o altă clădire. Nevoia de sport va fi satisfăcută de cele trei terenuri, în trepte, bituminizate, patinoarul natural și o pîrtie de 500 m.l. În acest sezon (la prima zăpadă a anului) va fi montat și un baby-ski. Cei ce vor veni la Pîrîu Rece și Bușteni vor găsi o dotare mai bună cu schiuri, patine, bocanci — un echipament corespunzător, complet. Vor găsi, mai presus de orice, tinerețea în desfășurarea ei viguroasă, inventivă, plenară. Vor spune cei care își petrec aici cele 12 zile de concediu aici [illegible] — muncitoarea Elisabeta [illegible] și operatoarea Erika [illegible], amîndouă la Fabrica de ... [illegible], profesoara Camelia [illegible] din Teleorman, [illegible] Ungureanu și tehnicianul Ion Tarniță, de la laminorul de 800 m.m. C.S. Hunedoara și mulți alții: „Ne simțim excelent, avem condiții bune de masă și cazare, ne-am împrietenit din prima zi, am făcut împreună multe excursii și drumeții, concursuri de orientare turistică, cu cei 10 ghizi care ne-au creat ambianța agreabilă, facem sport, dansăm, citim cărți, ziare și reviste, gazdele sînt foarte amabile și darnice să întreprindă tot ce se poate ca să ne simțim bine".

V. RĂVESCU

Inteligența proprie

(Urmare din pag. I)

spațiilor de depozitare și folosirea cu mai mare eficiență a forței de muncă în sectoarele productive. Cum se va realiza aceasta? Prin construirea unui tunel, între mină și flotație, lung de aproximativ 5,4 kilometri (actualul drum pe care se transportă minereul cu camioanele măsoară peste 10 kilometri) pe care se va amenaja un sistem de benzi transportoare, executat, de asemenea, cu forțe proprii. Odată excavat, minereul va cădea într-un buncăr și de aici direct pe bandă. Totodată, prin săparea tunelului, din care s-au realizat pînă la această dată mai bine de 1 000 metri, se prospectează o importantă zonă neexploatată în care se presupune că există un zăcămînt bogat în substanțe minerale utile.

Cel mai prețios filon pus însă în valoare aici la Herja îl reprezintă însă oamenii, tinerii mineri ai exploatării care, iată, încrezători în forțele lor, muncind cu hărnicie au ridicat numele necunoscutei mine maramureșene la rangul de importantă unitate constructoare de mașini și utilaj minier, de aparate și instalații electronice, cele mai multe folosite pentru prima dată aici. Cum astfel de filoane bogate există în toate unitățile economice, urmînd exemplul celor de la Herja, factorii de decizie, organizațiile de tineret trebuie să caute mai mult spre strălucirea acestora și nu spre cea a emblemelor poleite aplicate pe instalațiile aduse din import. Se înțelege, aurul țării ar spori astfel bogăția noastră și nu a altora care ne-au dat în schimbul său uneori tinichele.

Rezultatele concursului de lucrări de arte plastice pe tema economiei organizat în rîndul elevilor

Printre manifestările și acțiunile inițiate anul acesta de Casa de Economii și Consemnațiuni cu prilejul „Săptămînii economiei" și „Zilei elevului econom" se numără și cea de-a treia ediție a concursului de lucrări de arte plastice pe tema economiei (machete de afiș, pliante, orare școlare, calendare, timbre, insigne ș.a.) organizat în rîndurile elevilor.

Juriul constituit din reprezentanți ai Ministerului Educației și Învățămîntului, Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Uniunii artiștilor plastici și ai Casei de Economii și Consemnațiuni a acordat conform regulamentului de concurs următoarele premii:

● pentru concurenții din învățămîntul primar și gimnazial

— premiul I elevului NICULESCU VALENTIN, Școala generală nr. 76 din București; premiul II elevei POPESCU ADINA de la Casa Pionierilor și Șoimilor patriei, sectorul III București; premiul III elevei DOROBANȚU FLORICA, Școala generală nr. 76 București.

De asemenea, au fost acordate cinci mențiuni elevilor HANDABURA LILIANA, Liceul de artă „Ion Vidu" din Timișoara; PETRESCU MIRELA, Școala generală nr. 76 din București; STROE VERONICA, Liceul pedagogic din Brașov; SIMIONESCU RAMONA, Școala generală nr. 208 din București și ROMOCEA VICTOR, Liceul de arte plastice „N. Tonitza".

Premiul special a fost acordat Școlii generale nr. 76 care a prezentat la concurs numărul cel mai mare de lucrări și cele mai valoroase.

● pentru concurenții din licee

— premiul I elevei CĂLĂRAȘ CĂTĂLINA, Liceul de arte plastice „N. Tonitza"; premiul II elevei FLOREA ELENA, premiul III elevei CRISTEA MIRELA de la același liceu.

Mențiunile au fost acordate elevilor: HAGIU MIRELA, GHEORGHIU IOANA, IAN LUCIAN, POPOVICI CALIN și HAGIU EUGENIA de la Liceul de arte plastice „N. Tonitza".

S-a acordat și un premiu special de Uniunea artiștilor plastici și de Casa de Economii și Consemnațiuni grupului de 20 de elevi de la Liceul „N. Tonitza" sub îndrumarea profesoarei Cornel Zaica.

Ministerul Educației și Învățămîntului a acordat premii constînd în locuri în taberele de odihnă, grupurilor de elevi ai Școlii generale Giurcani, satul Găgești, județul Vaslui, îndrumați de învățătorul Manin Rotaru și de la Școala generală nr. 24 din București — clasele de arte plastice sub îndrumarea profesoarei Manuela Costescu.

Au fost acordate, de asemenea, premii de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor elevilor Stoian Gabriela, Școala generală nr. 76 București și Cristea Andreea de la Casa Pionierilor și Șoimilor patriei, sectorul I București, iar Organizația „Șoimii patriei" a acordat premii celor mai mici participanți: CHIRCIU VASILICA, comuna Giurcani, județul Vaslui și Atanasiu Dragoș, București.

Cu prilejul „Zilei mondiale a economiei" — 31 octombrie a.c., se va deschide în holul Casei de Economii și Consemnațiuni, Calea Victoriei nr. 13, o expoziție în care se vor prezenta lucrările micilor artiști plastici.

Necesitatea orizontului intelectual

(Urmare din pag. 1)

Dornic de a propune el însuși un sistem, Eminescu, atît de aplicat în lucrarea cotidiană, înfățișează în emoțiile sale, cu amploarea pe care o denotă întregul său șantier, principii și metode fermentative. Caracterul lor de simbol la scara demnității culturii, pentru un artist de talia sa, determină sau ar trebui să determine o reacție. Reacția de stimă, de acceptare a modelului. În mod inevitabil, noblețea intențiilor cît și a realizării eminesciene devine astăzi multiplu fecundă.

Aspirația legitimă spre creativitate a scriitorului tînăr este — în zilele noastre — inoperantă dacă nu unește spiritul critic cu pregătirea intelectuală. Cum să vorbești oamenilor despre ei dacă tu, primul, nu stăpînești temeinic uneltele ajutătoare să ajungi la sufletul lor, la frămîntările lor, la valorile în care ei cred și pe baza cărora se profilează posibilitatea dialogului real cu fiecare dintre ei?

De bună seamă asemenea aspecte merită să fie discutate pe larg. Însă este de subliniat, din capul locului, că valoarea rezultatelor practice depinde în mare măsură de corelația pe care debutanții (ca și toți cei ce pășesc pe drumul literaturii) o vor face între domeniul creației artistice și dorința lor să puncteze cu experiențe decisive propria lor dezvoltare. Eul creator, cum atît de judicios a dovedit-o Tudor Vianu, este o sinteză de atitudini, de strădanii, de valențe ce se contopesc unele cu altele, cum se topesc în substratul genetic al operei acordul epocii, descoperirea de fiecare zi a imaginarului, un număr de afinități atent cultivate, în fine posibilitățile de explicitare între diversele componente ale lucrului finit.

Instruirea de sine paralel cu trăirea, cu munca, într-un sistem de sensuri major asumate, asigură substratului creator forța de a se defini și, mai ales, de a deveni un punct de referință.

În numele unei asemenea motivații am dorit să redactez rîndurile de față. Aduse din planul reflecțiilor în cel al concluziilor să constatăm, încă o dată, că numai o bună pregătire cultural-intelectuală garantează indispensabila autoexigență. Și că numai ea ferește scriitorul tînăr de nedorite tatonări, de impas, de tristul noviciat estetic, cît și de rețete păgubitoare.

TV

PROGRAMUL 1

16.00 Telex. 16.05 Politehnica TV. 16.30 Emisiune în limba germană. 18.25 Tragerea Loto. 18.35 La volan — emisiune pentru conducătorii auto. 18.50 1001 de seri. 19.00 Telejurnal. 19.20 Actualitatea economică. 19.46 Dosarele istoriei: Cum jefuiau monopolurile imperialiste bogățiile României (III). Comentează Eugen Mandric. 20.20 Film artistic: „Joc de copii". Premieră pe țară. 21.40 Ancheta culturală TV: „Critica... criticii muzicale" (II). 22.05 Telejurnal.

PROGRAMUL 2

16.00 Tineri interpreți: Oana Velcovici — pian; Violeta Cîrstea — vioară; Ilona Mathe — pian. 16.30 O viață pentru o idee: Grigore Tocilescu (1850—1909), celebru arheolog român. 17.00 Umor și muzică. 17.40 Bloc-notes — informații utilitare. 18.00 Caseta cu imagini. 18.50 1001 de seri. 19.00 Telejurnal. 19.20 Prin arhiva de piatră a Dunării. Regia Paul Colocaru. Documentar realizat de „Sahiafilm". 19.30 Concertul Filarmonicii „George Enescu". 21.40 Telecomunicațiile de-a lungul veacurilor. 22.05 Telejurnal.

azi

Vineri, 31 octombrie, soarele răsare la ora 6,51 și apune la ora 17,06. Din calendarul vremii se desprinde cea de-a 305-a filă, rămînînd doar 61. După prognoza timpului, cea empirică, bogăția de gutui anunță o toamnă lungă și frumoasă. Să se adeverească oare?

Pe cîțiva quadrați

● Astăzi la ora 14.00 Tehnic-club din București găzduiește concursul formațiilor de teatru clasate pe locul I la faza de sector din cadrul „Festivalului artei și culturii tineretului bucureștean". ● „Peceții de toamnă". Aceasta este tematica expoziției de pictură ce se vernisează azi la Clubul tineretului din Galați cu lucrări ce aparțin elevilor Școlii populare de artă din localitate. Într-adevăr, toamna pare de aur, nu numai în tablouri. ● În localitatea ardeleană Ludus se organizează un schimb de experiență între comisiile de creație tehnico-științifică pe tema: „Contribuția comisiilor de creație tehnico-științifică la introducerea progresului tehnic". ● Un traseu care străbate Transilvania și Țara Românească este cunoscut de acum 400 de ani odată cu apariția „Itinerariului din Burgus", înfățișînd drumurile de pelerinaj. Aici sînt menționate o seamă de localități românești. ● Astăzi la ora 17 are loc în sediul Centrului de îndrumare a creației artistice de amatori din municipiul București ședința inaugurală a „Cenaclului cenaclurilor". Cu această ocazie va fi lansat volumul „Armonii în alb" semnat de oameni în halate albe din cadrul cenaclului „Vasile Voiculescu". ● La Întreprinderea minieră Oravița are loc schimbul de experiență: „Forme și metode folosite de organizațiile U.T.C. pentru reducerea fluctuației în sectorul minier". ● „Activitatea politico-ideologică — componentă de bază a Programului P.C.R." este tema dezbaterii ce are loc la Clubul tineretului din Baia Mare. ● La liceul din Zimnicea a fost organizată o colecție muzeală cu profil literar, care cuprinde cărți și reviste literare vechi și noi, reviste și publicații teleormănene, ilustrate literare etc.

Foto-album

Ceramica de Marginea, într-o unică și mereu vie concurență: cu ea însăși

Fotografia: VALERIU TANASOF

„FLOAREA DE LOTUS"

La Casa de cultură a sindicatelor din Oradea a avut loc cea de a VIII-a ediție a tradiționalului festival de muzică ușoară românească „Floarea de lotus". Orădenii i-au avut în mijlocul lor la această sărbătoare a muzicii ușoare pe lîngă reprezentanții acestui gen din mai toate județele țării și pe Radu Zaharescu, Doina Alexiu, Nicu Alifantis, Mircea Vintilă și Lidia Lazău. Gala laureaților s-a constituit într-un spectacol a ceea ce trebuie să fie muzica ușoară, atît de îndrăgită de tineri. Prețiosul trofeu „Floarea de lotus" a fost cîștigat de Constantin Amariței din Maramureș. Premiul II i-a revenit studentei orădene Carmen Andrei, iar premiul III Sandei Rovinaru din Hunedoara. Premiul special al Comitetului județean Oradea al U.T.C. a fost atribuit bihoreanului Ieremia Banat, iar cel al Comitetului municipal al U.T.C. Rodicăi Aruncuțeanu din Cluj-Napoca.

ARTA PRINTRE TINERII UZINEI

În aceste zile, sub egida Comitetului de cultură și educație socialistă al municipiului București și în colaborare cu organizația U.T.C. din întreprindere, spațioasa sală a Clubului Uzinelor Republica găzduiește expoziția a trei plasticieni.

Vernisajul a fost precedat de vizitarea întreprinderii și de un dialog al creatorilor plasticieni cu creatorii de bunuri materiale. Acest act de cultură al pictorilor și ceramiștilor Natalia Tofan, Nicolae Gadonschi-Țepeș și Traian Negrea, s-a constituit într-un veritabil omagiu adus muncii și vieții. Despre efortul artiștilor și dăruirea în muncă a tinerilor uzinei au vorbit scriitorii și publiciștii Vasile Băran și Alexandru Raicu. **(Ion Peștișanu).**

SĂPTĂMÎNA RECORD A TINERILOR BUZOIENI

Această săptămînă se dovedește a fi deosebit de rodnică pentru tinerii buzoieni. Pînă la data de 2 noiembrie, organizațiile U.T.C. de la Întreprinderea de utilaj tehnologic, Întreprinderea de sîrmă și produse de sîrmă și Întreprinderea metalurgică au declarat o săptămînă record în recuperarea materialelor și deșeurilor feroase, acțiune înscrisă sub genericul „Recuperarea materialelor refolosibile — factor esențial în reducerea cheltuielilor materiale". Cei peste 7 000 de tineri antrenați în această amplă acțiune s-au angajat să recupereze 300 tone metal, 700 tone deșeuri metalice și 150 tone piese de schimb.

Apel CU O FLOARE...

Mașina 31 R cu numărul 32 B 9107 se strecoară silențios și rapid spre Universitate. Motorul toarce lin, semn că fusese bine pus la punct. Liniștea din autobuz este spartă la un moment dat de vocea ca de crainic a șoferului care anunță la microfon: „Urmează stația Universitate". Încă nu ajunsese în dreptul Lipscanilor, cînd aceeași voce plăcută anunță călătorii: „Stația următoare, Piața Unirii. Linii de legătură: tramvaiele 12, 13, 14, 18, 8, autobuzele 31, 75, 42, 123 R, R 1" etc. Se vedea pe fețele călătorilor satisfacția de a se fi introdus această măsură atît de firească și necesară, cu eforturi minime, mai ales că nu este departe vremea cînd ferestrele autobuzelor vor fi acoperite de stratul de gheață și călătorii vor fi nevoiți să aburească geamul pentru micul hublou ca să depisteze stațiile de pe traseu.

Cetățenii se întreabă, pe bună dreptate, de ce nu se practică acest sistem pe toate mijloacele de transport în comun, pentru că, oricît de lăudabilă ar fi această inițiativă, cu o floare nu se face... primăvară.

Se aude că...

...în magazinele de specialitate se găsesc pantofi negri și maron pentru elevii din clasele gimnaziale. Cei ce își „asortează" la uniforma școlară pantofi roșii și galbeni o fac de dragul modei sau să pară mai șic. Cu toate că nu par!

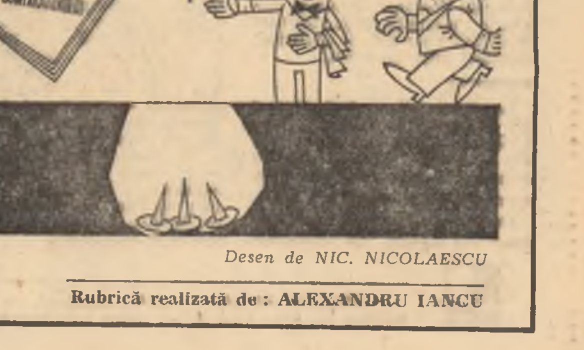

Desen de NIC. NICOLAESCU

Rubrică realizată de: ALEXANDRU IANCU

TELEGRAMĂ

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român
Preşedintele Republicii Socialiste România

Ne-au onorat preţioasele felicitări pe care le-am primit din partea dumneavoastră cu ocazia celei de-a 11-a aniversări a revoluţiei noastre din 21 octombrie 1969.

Folosesc acest prilej pentru a exprima mulţumiri din partea Comitetului Central al Partidului Socialist Revoluţionar Somalez, a întregului popor somalez, precum şi din partea mea personal, pentru sentimentele frăţeşti şi tovărăşeşti şi pentru solidaritatea dumneavoastră cu cauza glorioasei noastre revoluţii, care izvorăşte din obiectivele şi ţelurile comune ale celor două partide şi popoare de construire a socialismului şi de participare comună la frontul antiimperialist.

Am convingerea şi credinţa că raporturile frăţeşti şi de cooperare dintre cele două partide şi popoare ale noastre se vor întări în continuare şi se vor dezvolta armonios, potrivit obligaţiilor noastre naţionale şi internaţionale.

Vă urez dumneavoastră sănătate, iar poporului frate român, progres şi prosperitate.

General-maior MOHAMED SIAD BARRE,
Secretar general al Partidului Socialist Revoluţionar Somalez,
Preşedintele Republicii Democratice Somalia

Manifestări prilejuite de aniversarea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Conferinţă de presă

Cu prilejul celei de-a 63-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, V. I. Drozdenko, a organizat joi, la sediul ambasadei, o conferinţă de presă.

Au participat reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe şi A.R.L.U.S., ai ziarelor centrale, Agenţiei române de presă „Agerpres" şi Radioteleviziunii române.

Au luat parte corespondenţi ai presei străine acreditaţi în ţara noastră.

În expunerea sa, ambasadorul sovietic a evidenţiat importanţa Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, organizată şi condusă de Partidul comunist, în frunte cu V. I. Lenin, eveniment de seamă din istoria lumii, care a deschis calea omenirii către o orînduire superioară, accelerînd cursul luptei revoluţionare şi de eliberare a popoarelor asuprite. Au fost înfăţişate, în continuare, înfăptuirile oamenilor muncii sovietici în procesul făuririi societăţii socialiste şi comuniste, munca unită a popoarelor Uniunii Sovietice, sub conducerea partidului, pentru transpunerea în viaţă a hotărîrilor celui de-al XXV-lea Congres al P.C.U.S., în direcţia dezvoltării în ritm susţinut a industriei şi agriculturii, a înfloririi armonioase a tuturor zonelor ţării, pentru afirmarea plenară a ştiinţei şi culturii, avînd ca scop fundamental creşterea nivelului de trai material şi spiritual al oamenilor muncii.

Au fost relevate totodată principiile care stau la baza politicii externe promovate de Uniunea Sovietică în vederea asigurării păcii şi securităţii în Europa şi în lume, pentru înţelegere şi conlucrare între popoare.

Evocînd cu deosebită satisfacţie relaţiile internaţionale de prietenie şi colaborare pe multiple planuri statornicite între popoarele sovietice şi poporul român, între P.C.U.S. şi P.C.R., între U.R.S.S. şi România, ambasadorul sovietic a relevat importanţa decisivă a întîlnirilor şi convorbirilor dintre tovarăşul Leonid Ilici Brejnev şi tovarăşul Nicolae Ceauşescu pentru dezvoltarea pe mai departe a acestor raporturi în condiţii reciproc avantajoase, şi, totodată, pentru întărirea cooperării lor pe arena vieţii internaţionale, în conformitate cu aspiraţiile ţărilor şi popoarelor noastre, cu cauza socialismului şi păcii în lume.

În încheiere, a fost prezentat un film documentar sovietic, consacrat personalităţii şi moştenirii politice a lui V. I. Lenin.

Adunare festivă

La Combinatul de prelucrare a lemnului Pipera din Capitală a avut loc joi după-amiază o adunare festivă consacrată celei de-a 63-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Au participat reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, oameni ai muncii din cadrul platformei industriale Pipera. Au luat parte reprezentanţi ai Ambasadei U.R.S.S. la Bucureşti.

Relevînd semnificaţia istorică a evenimentului aniversat, Nicolae Răducu, directorul combinatului, şi O. A. Anatolievici, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti, au evidenţiat importantele succese înregistrate în decursul anilor de popoarele sovietice, sub conducerea P.C.U.S., în domeniul vieţii economice, tehnico-ştiinţifice şi culturale, al ridicării continue a nivelului de trai material şi spiritual, realizările obţinute în îndeplinirea sarcinilor celui de-al XXV-lea Congres al P.C.U.S.

Vorbitorii au evidenţiat bunele relaţii de prietenie şi colaborare statornicite între partidele, ţările şi popoarele noastre, importanţa şi rolul hotărîtor pe care l-au avut întîlnirile şi convorbirile dintre tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Leonid Ilici Brejnev în amplificarea şi diversificarea acestor relaţii în folosul reciproc, al cauzei păcii şi socialismului.

În încheierea adunării a fost prezentat un program artistic.

AGENDA

Joi după-amiază, tovarăşul Ştefan Andrei, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a primit pe Clement Sambira, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Burundi la Bucureşti, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor de acreditare.

Joi după-amiază au început în Capitală lucrările celei de-a XV-a sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale româno-ungare de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică.

Delegaţia ţării noastre este condusă de tovarăşul Nicolae Constantin, viceprim-ministru al guvernului, preşedintele Comitetului de Stat al Planificării, iar cea ungară de tovarăşul Marjai Jozsef, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.P. Ungare.

Cele două părţi în comisie analizează, în spiritul întîlnirilor şi convorbirilor dintre tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Janos Kadar, rezultatele obţinute în domeniul colaborării şi cooperării economice, modul de desfăşurare a schimburilor comerciale dintre cele două ţări, precum şi acţiunile de coordonare bilaterală a planurilor economiilor naţionale pe perioada 1981—1985. De asemenea, se examinează noi măsuri menite să ducă la dezvoltarea şi adîncirea în continuare a specializării şi cooperării în producţie, la diversificarea şi lărgirea schimburilor reciproce de mărfuri între România şi Ungaria.

În Capitală s-au încheiat joi lucrările simpozionului cu tema „Relaţii culturale româno—polone", organizat de Universitatea din Bucureşti.

În cadrul manifestării au fost prezentate numeroase comunicări abordînd teme privind îndelungata colaborare culturală dintre popoarele român şi polon şi dezvoltarea culturii socialiste din cele două ţări.

Joi s-a deschis, în Capitală, expoziţia „Afişul militant iugoslav". Organizată de Muzeul de artă plastică din Belgrad, în cadrul programului de schimburi culturale româno—iugoslav, expoziţia reuneşte afişe realizate în ultimii zece ani de graficieni iugoslavi reprezentativi.

La Bucureşti a fost semnat joi Protocolul întîlnirii de lucru a Grupului pentru agricultură din cadrul Comisiei mixte româno-olandeze de cooperare economică, industrială şi tehnică.

Documentul prevede iniţierea unor noi acţiuni de cooperare în domeniul producţiei vegetale şi animale, prin realizarea în comun de soiuri de seminţe şi hibrizi de plante şi animale, schimburi de tehnologii de cultură şi de informaţii în utilizarea noilor surse de energie, realizarea în comun de proiecte pentru punerea în circuitul agricol a unor suprafeţe în Delta Dunării, precum şi în alte domenii de interes comun.

★

În timpul vizitei în ţara noastră, delegaţia olandeză a fost primită de Ion Ceauşescu, adjunct al ministrului agriculturii şi industriei alimentare, şi a vizitat obiective agroindustriale.

În perioada 27—30 octombrie, la invitaţia Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare, o delegaţie condusă de Alhaji Ibrahim Gusau, ministrul agriculturii din Republica Federală Nigeria, a făcut o vizită în ţara noastră.

Oaspeţii au avut convorbiri cu Angelo Miculescu, viceprim-ministru al guvernului, ministrul agriculturii şi industriei alimentare, în timpul cărora au fost abordate, în spiritul prevederilor acordurilor dintre România şi Nigeria, stadiul înfăptuirii acţiunilor de cooperare româno-nigeriene, precum şi aspecte ale extinderii şi diversificării colaborării în domeniul agriculturii şi industriei alimentare.

La încheierea vizitei a fost semnată o înţelegere în care se stabilesc noi direcţii şi modalităţi menite să ducă la adîncirea şi diversificarea colaborării reciproc avantajoase dintre România şi Nigeria în domeniul agroindustrial.

La Centrul european al UNESCO pentru învăţămîntul superior — C.E.P.E.S. — cu sediul la Bucureşti au început joi lucrările celei de-a VIII-a sesiuni a Comitetului Consultativ al C.E.P.E.S.

La Muzeul arhivelor din Capitală a avut loc, joi, un simpozion organizat de Direcţia generală a arhivelor statului, cu prilejul împlinirii a 250 de ani de la naşterea lui Horea — conducătorul răscoalei de la 1784.

Comunicările prezentate de către specialiştii din Bucureşti şi Cluj-Napoca, au evidenţiat puternicul ecou european al marii răscoale a ţăranilor transilvăneni — eveniment de mare importanţă în istoria luptei pentru libertate şi dreptate socială şi naţională a poporului român —, relevînd personalitatea proeminentă a lui Horea, înaltele sale însuşiri de organizator şi conducător, eroismul şi dîrzenia sa revoluţionară.

DE PESTE HOTARE

• ştiri, note, comentarii • ştiri, note, comentarii •

Importanţa noului dialog la nivel înalt româno-iugoslav

Subliniată în cadrul şedinţei Prezidiului R.S.F. Iugoslavia

BELGRAD 30 (Agerpres) — Prezidiul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia a examinat în cadrul şedinţei sale din 30 octombrie o informare cu privire la recenta vizită oficială de prietenie efectuată în Iugoslavia de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, la invitaţia preşedintelui Prezidiului Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, tovarăşul Tsvetin Mijatovici, şi a preşedintelui Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, tovarăşul Lazar Moisov.

După cum informează agenţia Taniug, Prezidiul a apreciat că această vizită şi convorbirile bogate în conţinut pe care le-a prilejuit reprezintă un nou stimulent pe calea dezvoltării şi adîncirii în continuare a prieteniei şi colaborării multilaterale, fructuoase dintre Iugoslavia şi România, o expresie a relaţiilor tradiţionale dintre cele două ţări socialiste vecine.

Prezidiul a subliniat importanţa deosebită a dezvoltării colaborării economice pe termen lung pentru amplificarea în ansamblu a raporturilor de bună vecinătate româno-iugoslave. S-a apreciat că prin rezultatele sale, vizita reprezintă o contribuţie însemnată la promovarea colaborării şi securităţii în Europa şi în lume.

Necesitatea unor acţiuni concrete, de amploare pentru restructurarea relaţiilor economice internaţionale

NAŢIUNILE UNITE 30 (Agerpres) — În cadrul Comisiei pentru problemele economice şi financiare a Adunării Generale a O.N.U. au loc dezbateri asupra problemelor dezvoltării şi cooperării economice internaţionale. În cursul discuţiilor la care au participat un număr mare de delegaţii a fost abordată o largă gamă de probleme care ocupă un loc de seamă în preocupările statelor pentru accelerarea progresului economic şi social, industrializarea, alimentaţia şi agricultura, ştiinţa şi tehnologia, energia, comerţul internaţional ş.a.

În intervenţia sa, reprezentantul României a arătat că actuala criză economică, energetică, monetară şi financiară, continuă să ridice probleme deosebit de grave pentru dezvoltarea şi stabilitatea economiei mondiale, exercită o puternică influenţă negativă asupra creşterii economice a tuturor ţărilor. Soluţionarea dificultăţilor actuale ale economiei mondiale, eliminarea fenomenului subdezvoltării şi asigurarea condiţiilor necesare pentru ca ţările în curs de dezvoltare să poată participa echitabil la circuitul economic internaţional reclamă acţiuni concrete, globale şi de amploare care să conducă la schimbări radicale în structura economiei mondiale şi a relaţiilor economice internaţionale. De aceea — a continuat delegatul ţării noastre — România consideră că obiectivul fundamental al actualei sesiuni a O.N.U. trebuie să îl constituie lansarea, în 1981, a rundei de negocieri globale în scopul convenirii de soluţii cuprinzătoare integrale în cadrul O.N.U. şi cu participarea tuturor statelor care să dea răspuns atît problemelor economice urgente, cît şi intereselor pe termen lung ale progresului ţărilor în curs de dezvoltare.

Referindu-se la noua strategie internaţională a dezvoltării, reprezentantul român a subliniat importanţa adoptării acesteia la actuala sesiune a Adunării Generale în vederea punerii ei neîntîrziate în aplicare, ca document menit să ofere obiective şi orientări clare în ansamblul activităţilor din deceniul următor vizînd edificarea noii ordini economice internaţionale. Referindu-se la cooperarea internaţională în domeniul ştiinţei şi tehnologiei, vorbitorul a arătat că activităţile începute în cadrul Comitetului O.N.U. pentru ştiinţă şi tehnologie trebuie dezvoltate în direcţia pregătirii unui plan operaţional pentru punerea în aplicare a prevederilor programului de acţiune adoptat la Conferinţa O.N.U. pentru ştiinţă şi tehnologie de la Viena.

● **LA VARŞOVIA a fost semnat protocolul privind schimburile artistice dintre Agenţia română de impresariat artistic „ARIA", şi agenţia artistică poloneză „Pagart", pe anii 1981—1982. Documentul prevede marcarea principalelor evenimente culturale şi istorice, promovarea tinerelor talente, precum şi popularizarea artiştilor şi formaţiilor artistice de toate genurile între cele două ţări.**

Întîlnire festivă la Havana

HAVANA 30 (Agerpres) — Cu ocazia aniversării a 20 de ani de la stabilirea relaţiilor diplomatice între România şi Cuba, ambasadorul României la Havana, Niculaiu Moraru, a oferit un cocteil în saloanele ambasadei.

Au participat Guillermo Garcia Frias, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Cuba, vicepreşedinte al Consiliului de Stat şi al Consiliului de Miniştri ale Republicii Cuba, ministrul transporturilor, Lionel Soto Prieto, membru al Secretariatului C.C. al Partidului Comunist din Cuba, activişti ai C.C. al P.C. din Cuba, reprezentanţi ai unor instituţii centrale, organizaţii de masă şi obşteşti, generali şi ofiţeri superiori, oameni de ştiinţă, artă şi cultură.

Primul ministru al Iordaniei a primit pe reprezentantul României

AMMAN 30 (Agerpres) — Primul ministru al Iordaniei, Mudar Badran, l-a primit pe Ion Stănescu, ministru secretar de stat la Ministerul Construcţiilor Industriale, preşedintele părţii române în Comisia mixtă guvernamentală româno-iordaniană de cooperare economică şi tehnică, care efectuează o vizită oficială la Amman. Apreciindu-se stadiul relaţiilor economice dintre România şi Iordania, a fost exprimată dorinţa celor două părţi ca, în baza înţelegerilor stabilite la cel mai înalt nivel, să se asigure o dezvoltare mai amplă a bunelor relaţii dintre cele două state.

Ministrul român a avut convorbiri cu Walid Asfour, ministrul industriei şi comerţului, cu Ali Suheimat, ministrul transporturilor, precum şi cu reprezentanţi din conducerea companiei „Jopetrol".

Sofia — Inaugurarea expoziţiei „Chimia românească în anii socialismului"

SOFIA 30 (Agerpres) — La Sofia a avut loc inaugurarea oficială a expoziţiei „Chimia românească în anii socialismului".

În alocuţiunile rostite cu acest prilej, ministrul român al industriei chimice, Gheorghe Caranfil, şi ministrul industriei chimice din Bulgaria, Gheorghi Pankov, au relevat că organizarea expoziţiei se înscrie ca o nouă manifestare a relaţiilor de colaborare româno-bulgare, care cunosc o evoluţie continuu ascendentă, în spiritul înţelegerilor convenite în cadrul întîlnirilor şi convorbirilor dintre tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Todor Jivkov.

Pe o suprafaţă de peste 700 mp, în cadrul expoziţiei sînt prezentate produse ale industriei chimice anorganice şi organice, petrochimiei, fire şi fibre chimice, îngrăşăminte, anvelope, mase plastice prelucrate, lacuri, vopsele, coloranţi, medicamente, produse cosmetice şi de parfumerie, produse de uz casnic, într-o mare varietate sortimentală, în care noutăţile deţin un loc preponderent.

Sugestive imagini şi texte înfăţişează colaborarea strînsă între industriile chimică română şi bulgară. Volumul schimburilor comerciale şi al acţiunilor de cooperare în acest domeniu a sporit de aproape patru ori în perioada 1976—1980.

• pe scurt • pe scurt • pe scurt •

● **JANOS KADAR, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., l-a primit pe Aleksandar Grlicikov, membru al Prezidiului C.C. al U.C.I., care întreprinde o vizită la Budapesta, anunţă agenţia M.T.I.**

● LA BERLIN au avut loc convorbiri între Willi Stoph, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.D. Germane, şi Stanko Todorov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria, care a întreprins o vizită oficială în R.D. Germană. Cei doi şefi de guvern au semnat un aide-memoire în care se stabilesc sarcinile de viitor pentru îndeplinirea programului de extindere a colaborării economice şi tehnico-ştiinţifice bilaterale.

Perspective ale învăţămîntului togolez

În cadrul programelor de dezvoltare a învăţămîntului, în Republica Togo vor fi construite şi echipate cu tot ceea ce este necesar procesului de învăţămînt două noi centre, unde se vor pregăti institutori. Într-o primă etapă, vor învăţa aici cîte 360 de elevi în fiecare an de învăţămînt.

● LA BEIJING a avut loc joi o întrevedere între Hua Guofeng, preşedintele C.C. al P.C. Chinez, şi Andreas van Agt, primul ministru al Olandei, care se află în vizită oficială în R.P. Chineză, informează agenţia China Nouă.

● NOUL guvern italian, (format din reprezentanţi ai partidelor democrat-creştin, socialist, socialist-democrat şi republican), prezidat de Arnaldo Forlani, a obţinut miercuri seara votul de încredere al Senatului, după obţinerea, săptămîna trecută, a votului de încredere al Camerei deputaţilor.

Din cei 308 senatori, relevă agenţia A.N.S.A. 188 s-au pronunţat în favoarea guvernului, iar 120 împotrivă.

● **DUPĂ DOUĂ ZILE DE DEZBATERI, Camera Reprezentanţilor a Belgiei a acordat, în noaptea de miercuri spre joi, votul de încredere noului guvern al ţării prezidat de Wilfried Martens. În favoarea coaliţiei guvernamentale au fost exprimate 117 voturi, contra 47 şi 9 abţineri.**

● **POTRIVIT STATISTICILOR OFICIALE publicate în urma recensămîntului efectuat în luna iunie anul acesta, populaţia Republicii Capului Verde este de 296 000 locuitori. Aproximativ jumătate dintre locuitorii tinerei republici trăiesc în insula Santiago, unde se află şi capitala ţării — Praia.**

● PESTE 80 000 DE MUNCITORI ŞI FUNCŢIONARI de la serviciile comunale şi din instituţiile organelor locale administrative din regiunea italiană Lombardia au declarat, joi, o grevă. Ei revendică încheierea unui nou contract colectiv de muncă în care să se prevadă garantarea locurilor de muncă şi îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă.

• pe scurt • pe scurt • pe scurt •

„INDEPENDENŢA NAMIBIEI ESTE INEVITABILĂ"

LUANDA 30 (Agerpres) — Într-o declaraţie făcută la Luanda şi reluată de agenţia Angop, Sam Nujoma, preşedintele Organizaţiei Poporului din Africa de Sud-Vest (SWAPO), a arătat că „independenţa Namibiei este inevitabilă" şi că lupta poporului din acest teritoriu se va intensifica atîta timp cît autorităţile sud-africane se vor opune recunoaşterii dreptului poporului namibian la libertate şi autodeterminare. Pe de altă parte, preşedintele SWAPO a arătat că organizaţia sa nu va participa la nici o reuniune consacrată examinării situaţiei din Namibia dacă nu se va desfăşura sub auspiciile O.N.U.

Sam Nujoma a condamnat repetatele atacuri agresive comise de autorităţile de la Pretoria împotriva Angolei şi a patrioţilor namibieni.

Mişcare de protest împotriva prezenţei trupelor străine în Islanda

REYKJAVIK 30 (Agerpres) — În Islanda ia amploare mişcarea de protest împotriva prezenţei pe insulă a trupelor americane de la baza militară de la Keflavik, aflată formal în subordonarea N.A.T.O. Comitetul islandez al adversarilor bazelor militare a cerut organizarea unui referendum naţional în această problemă. Aceeaşi cerere a fost formulată la o conferinţă organizată în cel de-al doilea mare oraş al ţării Akureiri. Retragerea trupelor americane de pe teritoriul Islandei a fost cerută şi de delegaţii la congresul tinerilor social-democraţi, care a avut loc recent.

● **LA 30 OCTOMBRIE, la Geneva a avut loc o nouă întîlnire a delegaţiilor U.R.S.S. şi S.U.A. la convorbirile privind limitarea armamentelor nucleare în Europa.**

Convorbiri sovieto-polone

MOSCOVA 30 (Agerpres). — La invitaţia C.C. al P.C.U.S. şi a guvernului sovietic, Stanislaw Kania, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., şi Jozef Pinkowski, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Polone, au făcut, la 30 octombrie, o vizită prietenească, de lucru, la Moscova.

Agenţia TASS relatează că în cadrul convorbirilor avute cu Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem, Nikolai Tihonov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi alţi conducători sovietici s-au analizat problemele dezvoltării în continuare a relaţiilor sovieto-polone, relaţii pătrunse de spiritul bunei vecinătăţi, al solidarităţii tovărăşeşti, al comunităţii de obiective şi aspiraţii.

S-a ajuns la o înţelegere privind elaborarea unor programe economice în cele mai importante probleme ale viitorului apropiat şi de perspectivă.

Leonid Brejnev a exprimat convingerea că comuniştii, oamenii muncii din Polonia frăţească — menţionează TASS — vor reuşi să soluţioneze problemele acute ale dezvoltării politice şi economice cu care sînt confruntaţi şi, bazîndu-se pe potenţialul material şi spiritual creat în anii puterii populare, să asigure creşterea nivelului de viaţă al oamenilor muncii, progresul multilateral continuu al Poloniei populare.

În cursul convorbirilor au fost examinate şi probleme actuale ale situaţiei internaţionale, subliniindu-se că, în prezent, sînt mai necesare ca oricînd acţiuni pentru a se împiedica declanşarea unei noi escaladări a cursei înarmărilor nucleare.

Întîlnirea s-a desfăşurat în atmosfera de cordialitate şi unitate de vederi care caracterizează relaţiile dintre P.C.U.S. şi P.M.U.P.

În aceeaşi zi, Stanislaw Kania şi Jozef Pinkowski s-au înapoiat în patrie.

Dezarmarea — la ordinea zilei

Un drept fundamental — dreptul la pace

OPRIREA CURSEI ÎNARMĂRILOR ŞI TRECEREA LA MĂSURI DE DEZARMARE, IMPERATIV STRINGENT AL LUMII CONTEMPORANE

„Săptămîna mondială a dezarmării", marcată pentru a doua oară în acest an, în întreaga lume, în perioada 24—30 octombrie, ca urmare a hotărîrii sesiunii speciale a Adunării Generale a O.N.U. din 1978 consacrate acestei probleme, s-a încheiat. Prin iniţiativa ei O.N.U. a dorit să contribuie la sensibilizarea opiniei publice mondiale asupra urmărilor nefaste ale continuării cursei înarmărilor.

Diego Garcia (în fotografie), o insulă pe cale să se „scufunde" sub greutatea armelor depozitate aici. Din păcate cazul nu e singular, în lumea de azi existînd şi alte regiuni, mult mai întinse, cum e Europa, de pildă, sufocată pur şi simplu de uriaşa acumulare a celor mai perfecţionate mijloace de ucidere şi distrugere

În acest an, în care a debutat cel de-al doilea „deceniu al dezarmării", manifestarea acestei acţiuni se relevă cu deosebită acuitate. Căci al doilea deceniu al dezarmării începe sub auspicii dintre cele mai nefavorabile. Este vorba, mai întîi, de **atingerea unui nou şi trist record : cheltuielile mondiale pentru înarmare se ridică la incredibila cotă de 500 miliarde dolari anual sau 1 milion de dolari pe minut !** Ce înseamnă mai concret cheltuirea unei asemenea sume pentru înarmare ? Unul din laureaţii premiului Nobel pentru pace, lordul Philip Noel-Baker, a făcut pentru publicaţia iugoslavă „Revue de politique internationale", cîteva calcule ce ilustrează o dată în plus absurditatea inumană a continuării cursei înarmărilor. Astfel, investiţiile în armament fiind, după părerea tuturor economiştilor, „neproductive", afluxul unei puteri de cumpărare de 500 de miliarde de dolari fără acoperire în produse şi servicii necesare vieţii cotidiene a omului reprezintă **principala cauză a procesului inflaţionist mondial.** Mai mult, contrar părerii adepţilor cursei înarmărilor, potrivit căreia investiţiile în domeniul armamentelor ar contribui la crearea de locuri de muncă şi, deci, la diminuarea şomajului, acestea nu fac decît să agraveze şomajul. Demonstraţia este foarte simplă : prin investirea unui miliard de dolari în domeniul militar pot fi create aproximativ 78 000 de locuri de muncă. În schimb, în domeniile civile ar putea fi create, cu aceeaşi sumă în medie 100 000 de locuri de muncă, iar în unele, ca de pildă în învăţămînt, chiar 110 000. În funcţie de domeniile civile în care ar fi investite cele 500 de miliarde de dolari irosiţi pentru înarmare, numărul şomerilor ar putea fi redus, deci, cu 11—16 milioane de persoane. Şi aceasta în fiecare an ! Este limpede deci că **chiar pentru ţările dezvoltate, care deţin, dealtfel, marea pondere în repartiţia acestor 500 miliarde, cursa înarmărilor este o sursă capitală a principalelor lor dificultăţi — creşterea continuă a şomajului şi inflaţiei.**

Cu atît mai grave sînt consecinţele acestei competiţii iraţionale pentru ţările în curs de dezvoltare unde, pe de o parte, şomajul şi inflaţia afectează pături mult mai largi ale populaţiei, iar pe de altă parte sărăcia, foametea, analfabetismul, bolile epidemice şi lipsurile de tot felul constituie o realitate dureroasă şi inacceptabilă. Căci „luxul" producerii de arme tot mai distrugătoare, şi mai costisitoare, care înghite anual asemenea fonduri, se dovedeşte un adevărat desfrîu cînd datele celor mai avizate şi serioase instituţii mondiale arată că în lume :

● **800—900 milioane de oameni trăiesc în sărăcie absolută, la limita de subzistenţă ;**
● **15 milioane de copii mor anual de foame, înainte de a împlini 5 ani ;**
● **sute de milioane de oameni din ţările sărace mor de boli al căror antidot este cunoscut ;**
● **lipsesc şcoli pentru 400 milioane de copii.**

La acestea se adaugă o serie întreagă de alte consecinţe nefaste ale cursei înarmărilor : **împovărarea balanţei energetice şi de materii prime prin consumul neproductiv de petrol, gaze, metale rare, poluarea mediului înconjurător, deturnarea ştiinţei de la nobilele ei obiective umaniste etc.**

Dar aspectul cel mai important şi grav îl reprezintă pericolul pentru pacea şi securitatea popoarelor. Datorită cursei înarmărilor, frumoasa planetă Pămînt a ajuns să poată fi transformată într-un deşert lunar — nu ca urmare a unui cataclism cosmic, ci a forţei de distrugere create de om. Numai potenţialul arsenalelor nucleare actuale (60 000 de megatone !) este suficient pentru a stinge orice urmă de viaţă pe glob. În numele cui, al cărui ideal ? Este limpede că **pledoaria în favoarea oricărui drept al omului nu poate face abstracţie tocmai de dreptul său fundamental — dreptul la viaţă, primejduit de acumularea de arme care frizează absurdul.**

După cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu la Forumul tineretului, **nu există idealuri în numele cărora omenirea să fie aruncată în războiul nuclear şi distrusă.** A venit timpul ca neînfrînata cursă a înarmărilor care sfidează orice logică şi bun-simţ — avînd în vedere că, pe lîngă povara pe care o aruncă pe umerii popoarelor, nu a crescut cu nici o iotă gradul de protejare a statelor, ci, dimpotrivă, l-a diminuat — să fie în sfîrşit abandonată şi ca **securitatea să fie căutată în direcţia total opusă : în măsuri concrete, substanţiale de dezarmare.** Echilibrul necesar pentru menţinerea păcii nu mai poate rămîne un „echilibru al terorii", realizat prin egalizarea, pe cote tot mai înalte a spiralei înarmărilor, a capacităţilor de distrugere, ci invers : prin dezescaladare simultană şi paralelă, prin măsuri efective şi eficiente de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară. Cu atît mai mult, cu cît, dacă nici acum, în cel de-al doisprezecelea ceas, nu se va trece al iniţierea procesului de dezarmare, ar putea începe o nouă etapă, mai costisitoare şi mai periculoasă, a cursei înarmărilor. Această etapă ar fi caracterizată prin dezvoltarea şi introducerea unor sisteme de arme tot mai puternice, mai precise, mai „eficace". Arma laser, rachetele de croazieră, aşa-zisele „arme inteligente", bomba cu neutroni, avioanele „invizibile" etc. nu mai sînt proiecte în faza de idee, ci datorită revoluţiei tehnico-ştiinţifice, programe concrete, realizabile, unele chiar realizate. Promotorii cursei înarmărilor sînt ferm convinşi că „o revoluţie în domeniul armamentelor de război" nu poate fi evitată. Bineînţeles cercurile imperialiste, militariste, interesate în producerea de armamente, nu ostenesc în prezentarea de argumente (mereu aceleaşi) vizînd escaladarea înarmărilor şi uneori chiar eventuala utilizare a armei nucleare. „Descurajare", „ripostă masivă", sau „flexibilă", „prima lovitură", „capacitatea de supraucidere" sînt termeni curenţi în limbajul lor, **care atestă logica periculoasă a politicii de forţă.** Singura ripostă eficientă la asemenea încercări de acreditare a necesităţii armelor şi războiului nuclear nu poate veni decît din partea forţelor iubitoare de pace, a maselor populare largi, a tinerei generaţii care trebuie să spună un NU hotărît cursei înarmărilor şi să determine trecerea neîntîrziată la măsuri de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară.

România, care în decursul anilor a atras în nenumărate rînduri atenţia asupra consecinţelor nocive ale cursei înarmărilor atît pentru pacea şi securitatea mondială, cît şi pentru cauza dezvoltării şi progresului tuturor popoarelor, a înscris deziderarul dezarmării în fruntea obiectivelor fundamentale ale politicii sale externe. Programul de dezarmare complex şi coerent, lucid şi realist, avansat de România în forurile internaţionale, vizînd în primul rînd îngheţarea şi reducerea cheltuielilor militare ale tuturor statelor, precum şi sprijinirea tuturor propunerilor şi iniţiativelor pozitive ale altor state îndreptate în această direcţie constituie o **mărturie grăitoare a voinţei ferme a poporului, partidului şi statului nostru de a contribui din plin la soluţionarea acestei probleme de importanţă decisivă pentru viitorul omenirii.** Mai mult, România nu a ezitat să ia chiar măsuri unilaterale în acest sens, diminuîndu-şi bugetul său militar întîi cu 500 milioane lei, iar în acest an cu încă 2 miliarde (sau 16 la sută), în favoarea creşterii nivelului de trai al poporului, demonstrînd astfel **prioritatea ce trebuie acordată edificării unei lumi fără arme şi fără războaie, a păcii, colaborării şi progresului tuturor naţiunilor.**

BAZIL ŞTEFAN

Numai principalele două blocuri militare opuse din lume dispun, potrivit revistei americane „Newsweek", de :

● 15 582 lovituri nucleare ; ● 2 452 rachete intercontinentale ; ● 1 803 rachete instalate pe submarine ; ● 13,8 milioane efective militare ; ● 254 divizii gata de luptă ; ● 91 270 tancuri ; ● 505 bombardiere strategice ; ● 17 465 avioane de luptă ; ● 67 crucişătoare ; ● 240 distrugătoare ; ● 137 submarine nucleare ; ● 56 400 tunuri

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii". Tel : 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii — Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".
Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O. Box 136—137, telex 11226 Bucureşti, str. 13 Decembrie nr. 3.

CONSFĂTUIRE DE LUCRU LA C.C. AL P.C.R.

(Urmare din pag. 1)

ştri şi alţi lucrători din unităţi de cercetare geologică şi exploatare petrolieră şi minieră. Vorbitorii au adresat conducerii partidului şi statului, personal tovarăşului Nicolae Ceauşescu cele mai vii mulţumiri pentru preocuparea statornică faţă de dezvoltarea şi modernizarea acestui deosebit de important sector al economiei naţionale, de condiţiile lor de muncă şi viaţă. Ei au subliniat că activitatea de cercetare geologică se va încheia anul acesta cu un bilanţ pozitiv, realizîndu-se prevederile de plan la principalii indicatori tehnico-economici. Evidenţiind succesele obţinute în industria extractivă, ca şi în domeniul cercetării geologice, ei au arătat, totodată, în spirit critic şi autocritic, că rezultatele de pînă acum nu se ridică la nivelul sarcinilor trasate de conducerea partidului, al cerinţelor complexe şi mereu în creştere ale economiei naţionale. Cei ce au luat cuvîntul au făcut numeroase propuneri pentru înlăturarea lipsurilor şi deficienţelor existente în acest domeniu, astfel încît să se asigure condiţiile necesare pentru îndeplinirea integrală a tuturor sarcinilor prevăzute în planul naţional unic de dezvoltare economico-socială a României pe anul 1981 şi pentru cincinalul 1981—1985. A fost subliniată importanţa deosebită pe care o are pentru realizarea ritmică a planului de cercetări geologice folosirea în întregime şi cu maximum de randament a bazei materiale de care dispune acest sector, mai buna organizare a muncii, întărirea ordinii şi disciplinei pe toate şantierele geologice, concentrarea forţelor în zone de perspectivă. Totodată, vorbitorii au reliefat necesitatea asigurării unei mai bune pregătiri a cadrelor din acest sector, stabilirea unui sistem care să lege mai strîns institutele de cercetări de problemele practice, mai buna coordonare a cercetărilor geologice în profil teritorial.

Ei s-au angajat să-şi intensifice eforturile în vederea punerii în valoare a noi rezerve de ţiţei, gaze naturale, cărbune, minereuri feroase şi neferoase, pentru descoperirea de noi surse energetice şi de materii prime necesare dezvoltării în continuare a economiei noastre naţionale.

În încheiere, întîmpinat cu puternice urale, a luat cuvîntul t o v a r ă ş u l **NICOLAE CEAUŞESCU.**

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. 1)

că şi în prezent continuăm să scoatem aur de acolo de unde au scos şi dacii şi romanii acum 2000 de ani. Nu cred că resursele sau rezervele de asemenea metale preţioase sînt numai cele descoperite în epoca respectivă. Dealtfel, o serie de indicii cer să se acţioneze şi în alte zone, unde aluviunile aduc nisipuri cu conţinut destul de substanţial de aur. Activitatea noastră geologică n-a reuşit încă să ajungă la sursele de unde apele reuşesc să selecteze şi să aducă aceste metale. Sînt zone ceva mai grele — e adevărat — dar acum peste tot se poate umbla mai uşor. Munţii noştri sînt destul de frumoşi — deci sînt şi atractivi — dar au încă bogăţii şi trebuie mult mai serios să ne îndreptăm activitatea şi spre zonele mai puţin cercetate pînă acum.

Este necesar să acordăm o mare atenţie cercetării şi punerii în evidenţă a noi rezerve de uraniu, avînd în vedere că la sfîrşitul cincinalului 1981—1985 va intra în producţie prima centrală atomoelectrică, iar pînă în 1990 vom mai construi cîteva, astfel ca pînă în 2000 să ajungem la circa 10—15 centrale atomoelectrice. Aceasta necesită o cantitate corespunzătoare de combustibil şi trebuie să intensificăm cercetarea pentru punerea în evidenţă a noi surse de uraniu. Avem rezerve de sulf, care trebuie să intre în curînd în producţie, dar este necesar să continuăm cercetarea geologică pentru a putea identifica noi resurse, astfel încît în acest cincinal să putem crea o bază sigură, care să ne asigure pe deplin sulful de care avem nevoie. Sînt necesare cercetări mai intense, unite, cu minerii, cu chimiştii, pentru a pune în valoare sărurile de potasiu de care agricultura noastră are nevoie pentru a intensifica şi cercetarea, spre a identifica şi alte zone care pot fi, eventual, mai favorabile exploatării acestor resurse în condiţii economice corespunzătoare. Avem nevoie de cantităţi mai mari de caolină şi de argile de diferite calităţi şi sortimente, pentru care, de asemenea, avem condiţii şi pot fi găsite în ţara noastră. Trebuie să intensificăm activitatea geologică în strînsă legătură cu activitatea de elaborare a tehnologiilor corespunzătoare spre a putea satisface în întregime necesităţile economiei naţionale. Sînt o serie de greutăţi în asigurarea economiei naţionale cu nisipuri pentru sticlă. Avem rezerve suficiente — şi trebuie să facem totul pentru a le pune în evidenţă, elaborînd şi tehnologiile corespunzătoare, pentru a asigura folosirea acestora atît pentru sticlă cît şi în turnătorii, unde încep să apară unele greutăţi.

Sînt şi alte substanţe utile de care avem nevoie. M-aş referi chiar şi la calcar, unde, deşi avem surse foarte multe, există unele greutăţi în ce priveşte asigurarea cantităţilor corespunzătoare. Va trebui să acordăm o atenţie mai mare unor materiale şi materii prime pentru electronică şi electrotehnică. De fapt, cercetarea geologică are un rol de însemnătate deosebită în asigurarea economiei naţionale, a patriei noastre, cu surse de energie şi cu materii prime din diferite domenii, atît pentru dezvoltarea forţelor de producţie şi întărirea bazei tehnico-materiale, cît şi pentru creşterea bogăţiei naţionale şi ridicarea pe această cale a nivelului de trai material şi spiritual al poporului. Făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate presupune să facem totul pentru a asigura, într-o măsură cît mai mare, din sursele interne, energia şi materialele prime de care avem nevoie.

Din rezultatele de pînă acum, din aprecierile care există, se poate spune că dispunem încă de posibilităţi de a descoperi noi rezerve, atît în ce priveşte petrolul, gazele, cărbunele şi alte surse de energie, cît şi minereurile şi diferite alte substanţe utile de care avem nevoie. Este adevărat, conţinutul este ceva mai sărac, dar, în actualele condiţii de preţuri existente pe piaţa internaţională, exploatarea lor devine economică şi necesară. Chiar în condiţii grele de exploatare, a petrolului spre exemplu, cu o producţie mai mică pe sondă, petrolul din ţară ne costă de cîteva ori mai ieftin decît este preţul actual al petrolului pe piaţa mondială. Aceeaşi situaţie este şi în ce priveşte alte minereuri sau materii prime. Iată de ce este necesar să înţelegem că hotărîrile Congresului al XII-lea cu privire la asigurarea într-o măsură mai mare cu surse energetice şi materii prime din ţară constituie una din necesităţile primordiale pentru dezvoltarea generală a patriei noastre. Trebuie să facem totul pentru ca în cincinalul care va începe peste două luni să putem realiza acest obiectiv fundamental, trasat de Congresul al XII-lea al partidului!

Aţi discutat, ieri şi astăzi, planul pe 1981, aţi văzut prevederile pentru noul cincinal în acest domeniu. Avem în vedere ca pînă în martie să definitivăm planul cincinal, deci şi pentru geologie. Va trebui să mai revedem prevederile cincinalului în acest domeniu, pornind de la necesitatea intensificării puternice a activităţii de identificare, de punere în evidenţă şi de trecere la exploatarea surselor de energie şi de materii prime.

Practic nu există substanţă utilă care să nu fie necesară economiei şi căreia să nu-i acordăm atenţia necesară. În nici un domeniu nu se poate spune că avem suficient, că nu trebuie să ne mai ocupăm de găsirea de noi resurse, că putem sta liniştiţi. În orice domeniu — de la petrol, aur şi argint şi pînă la argilă, la caolină şi alte substanţe — totul interesează şi trebuie să obţinem aceste resurse în cantităţi cît mai mari, desigur, cu tehnologiile corespunzătoare de valorificare a lor.

Este necesar să intensificăm şi activitatea de elaborare a tehnologiilor pentru valorificarea complexă a minereurilor, pentru a putea extrage tot ceea ce este util. Nu trebuie să ne mulţumim să extragem dintr-un minereu numai cupru sau numai zincul şi plumbul, şi să-l lăsăm pe urmă în halde. Trebuie să unim de la început forţele, să acţionăm şi să realizăm, odată cu intensificarea surselor de minereuri şi elaborarea de tehnologii pentru valorificarea complexă a lor, pentru a extrage tot ceea ce conţin aceste minereuri. După aceea să stabilim şi cum să valorificăm rocile din care am extras aceste minereuri — sterilul cum se spune — folosindu-le în alte domenii, în construcţii, la drumuri şi altele. În acest fel vom face ca şi activitatea de extragere a minereurilor mai sărace să devină rentabilă şi eficientă. Deci, pe această cale, şi activitatea geologică o să fie mai eficientă.

S-a vorbit aici de necesitatea de a analiza mai temeinic posibilitatea ca cercetările geologice — mai cu seamă la foraj, la puţuri miniere, la galerii —, să fie cît mai sigure. În această privinţă trebuie să acordăm ceva mai multă atenţie cercetării seismice. Am început ceva în această privinţă, dar cred că sîntem în urmă în acest domeniu, pentru că noi, cu mijloacele actuale şi aparatura existentă, putem elimina într-o măsură însemnată lucrările de foraj şi miniere care sînt făcute în gol — ca să spun aşa — fără rezultat. Cred că trebuie să întărim sectorul respectiv, institutele geologice, încît, să aibă posibilitatea de a identifica sau de a localiza pe cît posibil zăcămintele şi de a merge apoi la sigur în foraj, în lucrările miniere şi aşa mai departe. În această privinţă cred că şi Consiliul Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie va trebui să acorde un sprijin mai mare. Să unim forţele şi să obţinem încă de anul viitor o îmbunătăţire serioasă în acest domeniu!

În al doilea rînd, consider că este necesar să asigurăm — aşa cum s-a solicitat şi aici — mijloacele necesare de foraj, de lucrări miniere şi tot ce este necesar, inclusiv pentru forajul cu diametrul mare pentru puţurile miniere, spre a scurta astfel substanţial durata de execuţie a lucrărilor, termenul de punere în evidenţă a rezervelor utile. În această privinţă, consider că trebuie să revedem puţin prevederile, pentru ca şi dotarea, şi tot ce este necesar, să ţină seama de cerinţele puse de Congresul al XII-lea al partidului privind intensificarea activităţii de asigurare cu surse energetice şi de materii prime din ţară.

Dispunem în această privinţă de posibilităţile necesare. Industria noastră — metalurgică şi constructoare de maşini — este în stare să asigure astăzi dotarea corespunzătoare. Aşa cum am făcut pentru domeniul minier, trebuie să realizăm un program special de dotare şi pentru domeniul geologic, pentru a putea realiza programul pe care ni-l propunem în cincinalul viitor.

Cînd am vizionat expoziţia, am discutat că trebuie să perfecţionăm activitatea de cercetare geologică, să concentrăm forţele în zonele cunoscute pentru a clarifica pe deplin ce rezerve există în zonele actuale — de petrol, gaze, cărbune şi celelalte minereuri. Într-adevăr, aici trebuie să se lucreze strîns, împreună cu întreprinderile de exploatare; dar şi geologia trebuie să-şi asume răspunderea corespunzătoare în ce priveşte determinarea, în zonele cunoscute, a tuturor rezervelor de care dispunem, indiferent de condiţiile de exploatare, spre a se putea, pe această bază, trece la punerea lor în valoare. Să perfecţionăm activitatea şi colectivele de cercetare încît cercetarea unei zone să ducă la cunoaşterea deplină a tuturor rezervelor, din toate domeniile. Să părăsim definitiv practica de a se face cercetare numai pentru petrol sau gaze şi a lăsa să vină alţii să vadă ce alte minereuri sau alte substanţe utile mai există în zona respectivă. Trebuie să clarificăm tot ceea ce există într-o zonă, tot ceea ce poate fi pus în valoare — indiferent în ce domeniu!

Consider că este necesar să ne concentrăm, în primul rînd, în zonele cunoscute pentru a clarifica tot ceea ce avem aici, inclusiv posibilităţile de a mări extracţia. În al doilea rînd, să trecem în noi zone, unde, pe baza cercetării seismice, avem indicii că se găsesc resurse energetice sau minerale utile. Să facem aceasta concentrînd forţele pentru a clarifica într-o perioadă cît mai scurtă posibilităţile şi resursele existente în noile zone.

Este absolut necesar, ca începînd cu anul viitor, această mare armată de peste 50 de mii de oameni ai muncii care lucrează în domeniul geologiei, să contribuie într-o măsură mult mai mare la creşterea resurselor energetice şi mineraliere ale economiei noastre naţionale.

Nu mi-am propus acum să mă refer critic la activitatea geologică, deşi sînt multe lucruri de criticat. Cred însă că se va înţelege că trebuie trase concluzii corespunzătoare, atît din ceea ce avem bun, cît şi din ceea ce este negativ şi să se treacă la măsuri practice pentru lichidarea lipsurilor şi neajunsurilor.

Eu am multe critici de formulat, dar mi le rezerv pentru a doua întîlnire; am însă speranţa că pînă atunci veţi soluţiona multe probleme şi nu voi fi obligat să mă refer la toate lipsurile; vor rămîne mai puţine. Vă acord, deci, încrederea că veţi trage singuri concluzii în această privinţă. **(Aplauze).**

Sînt, totuşi, cîteva lucruri organizatorice la care aş dori să mă refer. Cred că este necesar să ne uităm mai bine la actuala organizare pe teritoriu a activităţii geologice. Unele grupuri sau întreprinderi geologice au o zonă prea mare — şi ar trebui, poate, să mergem la o regrupare şi la o limitare a acestor zone pentru a ne putea concentra mai bine atenţia spre realizarea obiectivelor de cercetare propuse. Să avem în vedere indiciile de care dispunem pe calea activităţii seismice. Această organizare să o facem pe zone unde avem anumite indicii că vom putea obţine rezultate bune.

Nu-i nevoie neapărat de întreprinderi mari; mai bine să avem cîteva întreprinderi mai mici, dar localizate pe o zonă mai mică. În felul acesta se va evita dispersarea, iar controlul şi folosirea utilajelor vor fi mai eficiente, ne vor ajuta să obţinem rezultate mai bune.

Să ne gîndim la o mai bună repartizare a forţelor. Am mai discutat odată această problemă. Impresia mea este că prea mulţi oameni stau în Bucureşti şi prea puţini sînt în teren, acolo unde de fapt trebuie realizată activitatea geologică. Oricît de importantă ar fi cercetarea în laborator, acolo nu reuşeşti decît să vezi ce conţin minereurile identificate de cei care au lucrat în teritoriu. Or, eu cred că putem să dotăm cu o anumită aparatură şi unităţile din teritoriu pentru ca, cel puţin cercetările iniţiale, să se facă acolo, să nu se mai aducă minereurile în Bucureşti. Deci să facem o organizare mai completă, dotînd unităţile din teritoriu, inclusiv cu laboratoare de cercetare. În institute — geologice, miniere, chimice, metalurgice — să elaborăm tehnologiile care sînt, de acum, mai complexe; dar pentru activitatea geologică şi pentru determinarea conţinutului minereului, laboratoarele trebuie să fie jos, la întreprinderi, la grupe, care îşi desfăşoară activitatea în teren.

Iată de ce consider că în vederea realizării programului pe care l-a stabilit Congresul al XII-lea este absolut necesar să repartizăm şi forţele mai bine, să le mutăm din birouri, din Bucureşti, în teritoriu, acolo unde putem găsi minereuri. În Bucureşti nu găsim minereuri, tovarăşi! Chiar dacă sub clădirile din Bucureşti s-ar găsi ceva, ar fi greu să le exploatăm pentru că ar trebui să dăm jos oraşul — şi acest lucru nu-l putem face.

Noi am mai discutat această problemă de organizare, dar s-a făcut puţin pînă acum. Desigur, această consfătuire nu este un organism de hotărîri, este o consfătuire de lucru: dar cred că veţi fi cu toţii de acord, dacă punem la vot, să facem aşa. De acord, tovarăşi? **(Aplauze aprobative).**

M-am referit mai înainte la problemele legate de asigurarea materialelor. Doresc să revin. Va trebui ca, împreună cu Ministerul Metalurgiei, Ministerul Construcţiilor de Maşini şi Ministerul Chimiei, în legătură cu anumite materiale, şi mai cu seamă, pentru recuperarea secundară în petrol, să facem un program de soluţionare a tuturor problemelor privind asigurarea bazei materiale, inclusiv reparaţiile — care trebuie s-o organizeze ministerul —, asigurarea corespunzătoare cu piese de schimb de către industria construcţiilor de maşini, dar şi de întreprinderile ministerului. Consider că trebuie să asigurăm în întregime şi pînă la capăt tot ce este necesar — pentru a putea realiza programul de cercetare geologică pe care îl vom stabili pentru cincinalul acesta. Spun îl vom stabili, pentru că, repet, consider că pînă în martie, cînd vom încheia elaborarea viitorului cincinal vom mai majora unele prevederi şi va trebui să intensificăm activitatea, în unele domenii, pentru a pune în valoare o cantitate mai mare de surse energetice şi de alte minereuri şi substanţe utile.

Tot ceea ce s-a ridicat aici în ce priveşte baza materială va trebui să-şi găsească, pînă la sfîrşitul anului, rezolvarea într-un program concret, stabilindu-se şi întreprinderile care trebuie să asigure realizarea a tot ce este necesar pentru desfăşurarea corespunzătoare a acestei activităţi.

Trebuie să ne ocupăm, de asemenea, de mai buna pregătire a cadrelor. S-a menţionat aici nivelul bun al noilor geologi. Trebuie însă să avem în vedere că se impune şi în acest domeniu — ca şi în alte sectoare — o reciclare periodică. Să ne gîndim la un sistem de cursuri care să asigure perfecţionarea şi ridicarea continuă a nivelului de cunoştinţe al tuturor celor care lucrează în geologie.

S-au formulat aici unele propuneri privind cadrele de tehnicieni, de maiştri. Dacă m-aş referi mai cu seamă în domeniul petrolului — dar aceasta e valabil şi în alte domenii, şi în geologie — cred că noi am rămas puţin în urmă în ce priveşte pregătirea maiştrilor sondori, a sondorilor. S-a neglijat puţin această activitate şi trebuie să revedem întregul program de pregătire a cadrelor. A existat, dealtfel, şi o concepţie — după mine, greşită — la minister, care timp de cîţiva ani la rînd a mers pe linia reducerilor numărului studenţilor şi elevilor din şcolile de pregătire geologică, minieră şi petrolieră. Se pornea de la aprecierea greşită care exista la conducerea ministerului, că posibilităţile României de a descoperi noi resurse geologice sînt reduse — şi atunci se socotea că nu are rost să mai pregătim geologi, sondori şi aşa mai departe. S-a corectat acest lucru, s-a majorat corespunzător numărul studenţilor, dar trebuie să ne îngrijim ca, în cel mai scurt timp, să asigurăm cadrele necesare pentru a putea realiza programul pe care îl avem în acest domeniu.

În ce priveşte problemele de ordin material, la care v-aţi referit aici, ele vor fi analizate şi tot ceea ce va corespunde necesităţilor, va fi soluţionat în mod corespunzător. Sînt lucruri care de pe acum cred că merită să fie soluţionate, mă refer la cele legate de condiţiile de muncă ale minerilor sau ale geologilor, care sînt, în multe domenii, asemănătoare. Aceste probleme vor trebui să-şi găsească soluţionarea corespunzătoare. Legat de aceasta va trebui însă să ne gîndim la aplicarea mai consecventă a noului mecanism economic şi în acest domeniu, la organizarea activităţii geologice pe principiul autoconducerii muncitoreşti şi autogestiunii. Este adevărat că activitatea geologică este finanţată de stat: dar aceasta nu înseamnă că întreprinderile nu pot şi nu trebuie să-şi organizeze activitatea pe principiul autoconducerii şi autogestiunii. Fiecare întreprindere şi unitate geologică trebuie să-şi aibă bugetul propriu, să ştie ce primeşte de la stat şi pentru ce activităţi, cît trebuie să cheltuiască şi pentru ce activităţi. Fiecare unitate trebuie să lupte pentru a pune în valoare — în raport cu cheltuielile şi cu eforturile materiale, financiare şi umane care se fac — cît mai multe substanţe utile, în toate domeniile.

De aceea am şi pus aci întrebarea privitoare la găsirea unui sistem de cointeresare a tuturor celor din geologie — de la geologul şef, de la directorul întreprinderii, pînă la muncitorii care lucrează în acest sector — în legătură nemijlocită cu cantitatea de substanţe utile puse în evidenţă şi date spre exploatare. Trebuie să ne gîndim cum să facem acest lucru. Cred că nu este greu să ajungem la o soluţie corespunzătoare, astfel încît veniturile şi creşterea acestor venituri, sporirea fondului de participare la beneficii să fie strîns legate de cantitatea de minereuri utile, puse în evidenţă. În felul acesta, cu cît se va da în exploatare o cantitate mai mare de minereuri utile — desigur, în condiţii sigure, cu confirmarea lor în exploatare, pentru că, după cum ştiţi, au mai fost şi cazuri cînd s-au dat în exploatare de către geologi terenuri cu aprecieri de conţinut, care ulterior n-au fost confirmate — cu atît va spori acest fond de participare la beneficii, cu atît se vor obţine venituri suplimentare mai mari. Aceasta presupune o legare mai bună a geologiei cu întreprinderile petroliere şi miniere. Dealtfel, cred că este necesar să ne gîndim cum să întărim şi mai mult conlucrarea între aceste două sectoare — sectorul de cercetare geologică şi sectorul de exploatare — astfel încît să scurtăm durata de timp de la punerea în evidenţă a zăcămintului şi pînă la darea sa în exploatare. Unele lucrări, miniere mai cu seamă — unde mergem deja la puţuri şi la galerii subterane — trebuie să fie astfel realizate încît să poată fi preluate direct în exploatare; să nu facem cheltuieli pentru lucrările de explorare şi apoi, în paralel, să facem alte cheltuieli pentru lucrările de exploatare. Aceasta este, dealtfel, şi o cale de a scurta durata dintre cercetarea geologică şi punerea în evidenţă a resurselor minerale şi exploatare. Prin gîndirea şi realizarea, împreună cu întreprinderile de exploatare, a puţurilor şi a lucrărilor de săpare a galeriilor, să facem în aşa fel, încît ele să poată fi folosite şi la extracţia minereurilor respective. Pe această bază va creşte şi eficienţa economică. Desigur, o parte din costuri vor trebui să fie suportate în continuare, dar dacă se confirmă existenţa minereurilor şi a substanţelor corespunzătoare, atunci aceste costuri să treacă şi asupra întreprinderilor de exploatare; în felul acesta va creşte eficienţa economică şi într-un loc şi în altul.

Se impune să elaborăm un program corespunzător de colaborare mai strînsă între aceste două sectoare, care să aibă în vedere scurtarea la maximum a timpului de la cercetare, în primul rînd a duratei de cercetare, dar şi a timpului de la cercetare la exploatare, perioadă care se prelungeşte, cîte o dată, pe foarte mulţi ani.

Este necesar să facem totul pentru ca puternicul detaşament al geologilor să-şi îndeplinească în condiţii cît mai bune misiunea de mare însemnătate pe care o are în societatea noastră, în asigurarea patriei cu substanţe utile în toate domeniile! Un rol important trebuie să revină organizaţiilor de partid, comuniştilor din sectorul geologic, dar şi tuturor geologilor, membrilor de sindicat, de U.T.C., membrilor Organizaţiei Democraţiei şi Unităţii Socialiste, care, împreună cu organizaţiile de partid, trebuie să acţioneze, într-o strînsă unitate, pentru a îndeplini sarcinile de mare răspundere ce revin geologiei.

Dispunem, şi în acest sector, de organizaţii de partid puternice, de forţe capabile să rezolve orice problemă. După părerea mea nu pot fi nici un fel de probleme pe care geologii români să nu le poată soluţiona. Ei au demonstrat, nu o dată, că sînt în stare să-şi îndeplinească în bune condiţiuni sarcinile, atît în ţară, cît şi atunci cînd sînt trimişi în străinătate. Să avem în vedere că intenţionăm să participăm mai activ la activitatea de cooperare geologică într-un şir de ţări şi aceasta ne cere, cu atît mai mult, să perfecţionăm şi activitatea, şi organizarea, şi utilajele, spre a putea participa cu rezultate cît mai bune la cooperarea cu alte ţări.

În încheiere, aş insista, încă o dată, să se treacă cu toate forţele la revederea programelor de activitate, astfel ca, încă din anul 1981, să obţinem o îmbunătăţire simţitoare a întregii activităţi din geologie. Repet şi aici ceea ce am spus la plenară: întreprinderile geologice care vor încheia acest trimestru cu punerea în evidenţă a rezervelor pe care le au stabilite în plan, vor beneficia, la fel ca toate întreprinderile, de participarea la beneficii, chiar dacă, pe total, au avut unele rămîneri în urmă. Mai sînt numai 2 luni pînă la încheierea cincinalului actual, dar geologii pot face cîte o dată în 2 luni cît n-au făcut în 2 ani.

Eu am deplina convingere că toţi cei prezenţi la consfătuire, toţi oamenii muncii din geologie vor înţelege că hotărîrile Congresului al XII-lea pun în faţa lor sarcini de mare răspundere şi vor face totul pentru a se achita cu cinste de aceste sarcini, de încrederea care li s-a acordat.

Vă doresc dumneavoastră şi tuturor geologilor succes în întreaga activitate, multă sănătate şi fericire! **(Aplauze puternice, prelungite; se scandează „Ceauşescu — P.C.R.", se aclamă îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul general al partidului şi preşedintele Republicii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu).**

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

DECRET

privind unele măsuri pentru stimularea personalului muncitor din industria extractivă care depăşeşte producţia planificată la extracţia de ţiţei, cărbune şi alte materii prime

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Art. 1. — Personalul muncitor din industria extractivă care depăşeşte producţia fizică planificată la extracţia de ţiţei, cărbune, minereuri neferoase şi alte materii prime, contribuind, pe această cale, la asigurarea nevoilor de materii prime ale economiei naţionale şi la reducerea importurilor, beneficiază de premii speciale pentru fiecare tonă sau, după caz, altă unitate fizică de produs, obţinut peste plan.

Art. 2. — Produsele şi cuantumul premiilor speciale pe unitate de produs se stabilesc anual prin planul naţional unic de dezvoltare economico-socială, în limita unei cote de pînă la 15 la sută din valoarea produselor obţinute peste plan.

Art. 3. — Premiile cuvenite, potrivit prevederilor prezentului decret, se acordă anual, peste celelalte drepturi prevăzute de lege, muncitorilor, maiştrilor, inginerilor şi tehnicienilor, celuilalt personal muncitor din unităţile de producţie care contribuie efectiv la depăşirea sarcinilor de plan la producţia fizică.

Art. 4. — Sumele necesare pentru plata premiilor speciale pe unitate de produs se suportă din rezultatele financiare ale întreprinderii, iar plata acestora se face peste fondul de retribuire planificat.

Art. 5. — Prevederile prezentului decret se aplică începînd cu activitatea anului 1981.

Cotele stabilite pentru produsele obţinute peste plan ce se aplică pentru activitatea anului 1981 sînt prevăzute în anexă, care face parte integrantă din prezentul decret.

NICOLAE CEAUŞESCU

Preşedintele Republicii Socialiste România

COTELE

pentru produsele obţinute peste plan ce se aplică pentru activitatea anului 1981

1. Ţiţei	15%
2. Gazolină	15%
3. Gaze asociate utilizabile, la 15° C şi 760 mm coloană Hg	15%
4. Lignit şi cărbune brun	15%
5. Huilă netă	15%
6. Huilă spălată pentru cocs	5%
7. Cupru în concentrate	15%
8. Plumb în concentrate	15%
9. Zinc în concentrate	15%
10. Aur în concentrate	15%
11. Argint în concentrate	10%
12. Minereu de fier marfă echivalent 100% fier	15%
13. Pirită în concentrate	15%
14. Sulf în concentrate	10%
15. Sulf în concentrat 45% de Călimani	10%
16. Barită	12%
17. Nisipuri cuarţoase spălate	10%
18. Argilă refractară	10%
19. Caolin preparat	15%
20. Feldspat	12%
21. Bisulfură de molibden	5%
22. Molibden în concentrate	8%
23. Bismut în concentrate	9%

MUNICIPIUL SLATINA A ÎNDEPLINIT PREVEDERILE PLANULUI CINCINAL LA PRODUCŢIA INDUSTRIALĂ ŞI EXPORT

Municipiul Slatina a îndeplinit la 31 octombrie 1980 prevederile planului cincinal la producţia industrială şi export.

Succesul va permite celor ce muncesc în oraşul aluminiului românesc să realizeze suplimentar, pînă la sfîrşitul acestui an, 2 000 tone aluminiu primar şi aliaje din aluminiu, 1 150 tone utilaj alimentar, peste 8 000 km cabluri electrice de forţă nearmate, produse electrotehnice în valoare de 290 milioane lei, precum şi alte produse destinate consumului productiv şi fondului pieţii, toate acestea însumînd o producţie globală industrială de 1,9 miliarde lei. Totodată, vor fi livrate în plus la export produse în valoare de peste 400 milioane lei-valută.

În telegrama adresată cu acest prilej **C.C. al P.C.R., tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU,** de Comitetul municipal de partid se spune:

În aceste clipe de satisfacţie majoră ne exprimăm ataşamentul deplin faţă de politica înţeleaptă a partidului nostru comunist, ne exprimăm mulţumirea fierbinte şi dragostea netărmurită faţă de dumneavoastră, mult stimate şi iubite tovarăşe s e c r e t a r general Nicolae Ceauşescu, pentru tot ce aţi făcut, pentru progresul şi dezvoltarea patriei noastre socialiste, pentru binele întregului popor şi, implicit, al oamenilor muncii de pe aceste meleaguri.

Vă încredinţăm, mult iubite şi stimate tovarăşe secretar general, că rezultatele obţinute reprezintă, pentru noi, angajamente minimale pe care ne vom strădui să le îmbogăţim prin noi fapte de muncă.

CRONICĂ DE ÎNTRECERE

Utilaj de mare productivitate

La întreprinderea „Progresul", din Orlat-Sibiu, a fost pusă în funcţiune o maşină de mare productivitate, realizată, după proiecte originale, de „IMATEX" — Tg. Mureş, unitate specializată în construcţia utilajelor pentru industria uşoară. Destinată fabricaţiei de păturI şi stofe groase, ea utilizează ca bătătură fire de lînă sau tip lînă şi ca urzeală, fire de bumbac cu umplutură din fire de lînă. Lăţimea ţesăturii este de 280 cm, aceasta avînd o greutate maximă de 1 000 gr pe metru pătrat.

Prin realizarea în ţară a noii maşini, se obţine o reducere a efortului valutar al statului cu circa 375 000 lei de fiecare bucată.

Înainte de termen la parametrii proiectaţi

La întreprinderea de încălţăminte „Arta" din Oradea au fost atinşi, înainte de termenul planificat, parametrii proiectaţi pentru noile capacităţi de producţie. Aceasta va permite să se obţină o producţie industrială suplimentară, în valoare de 34 milioane lei, la care se adaugă livrarea, peste plan, către fondul pieţei, a 6 000 perechi încălţăminte tip „Romarta" pentru bărbaţi.

Combine moderne în abataje

La Întreprinderea de utilaj minier Petroşani a fost omologat şi asimilat în fabricaţie un produs destinat echipării combinelor de tăiere a cărbunelui în abataj. Conceput şi realizat de un colectiv de cadre didactice universitare şi studenţi de la institutul de mine din localitate, el a fost experimentat, cu bune rezultate, în bazinele miniere Motru, Cimpulung şi Voevozi.

În comparaţie cu produsele similare fabricate în străinătate, cel realizat în Valea Jiului are o greutate mai mică cu circa 30 la sută, asigură creşterea productivităţii combinei cu 50—80 la sută şi reducerea consumului de energie la tăiere cu 30—40 de procente. Se apreciază că, prin generalizarea folosirii la minele de lignit din întreaga ţară a noilor organe de tăiere pentru combine, se pot obţine o creştere a producţiei de circa 3 milioane tone cărbune pe an şi o economie de 5 milioane kWh energie electrică.

Resurse energetice superior gospodărite

Colectivul Combinatului de celuloză şi hîrtie Drobeta-Tr. Severin a redus cu 20,5 kWh consumul specific de energie electrică pentru producerea unei tone de celuloză, cu 27 kg consumul de combustibil pentru o tonă de hîrtie şi cartoane şi cu 19 kg pe cel stabilit pentru obţinerea în termocentrala proprie a 1 000 MWh energie electrică, sub nivelurile planificate. În acest fel, au fost economisite, de la începutul anului, 740 tone combustibil convenţional şi aproape 6 milioane kWh energie electrică, cantităţi superioare celor prevăzute în angajamentul anual. Succesele se datoresc, pe de o parte, îmbunătăţirii tehnologiilor de fabricaţie, reducerii mersului în gol şi redimensionării unor maşini electrice, iar pe de alta, sectorizării iluminatului în secţiile de fabricaţie, montării de condensatoare pentru îmbunătăţirea factorului de putere şi reducerea pierderilor de transport şi distribuţie.

„Cultivînd consecvent spiritul obiectiv, științific în judecarea valorilor literare, manifestînd exigență principială față de lipsurile și fenomenele negative din sfera creației, critica trebuie să încurajeze cu pasiune orientările pozitive, valorile autentice, să constituie un sprijin real în dezvoltarea literaturii noastre noi, revoluționare."

NICOLAE CEAUȘESCU

OPINIA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

Sadoveanu la 20 de ani, imortalizat într-un desen în peniță de D. Stoica. Severă, împietrită în liniște, privirea lui scrutează viitorul. Sub răceala de statuie se ascundea însă un temperament febril, un scriitor deschis tuturor întrebărilor, acceptării și tăgadei.

CÎND SPUI SADOVEANU

Cînd spui Sadoveanu poți auzi
mersul de rouă al privighetorii
aproape răsărit aproape vis.
un mers asemeni unui trandafir deschis.

Cînd spui Sadoveanu poți zări
cum călăresc Frații Jderi
în clarul de zi.

Cînd spui Sadoveanu poți presimți
că se întoarce vara.
că Nicoară Potcoavă doarme cu ochii deschiși
și cît poate visa o stea
și cum i se topește ceara...

Cînd spui Sadoveanu îți poți aminti
în Nopțile de Sînziene,
finul gîndind blînd
finul cel blînd ca un gînd.

Cînd spui Sadoveanu poți reciti
duelul rece-al licuricilor cu zorii
și Dumbrava Minunată și norii !

Cînd spui Sadoveanu poți auzi
mersul de rouă al privighetorii...

DAN MUTAȘCU

ADUNARE OMAGIALĂ

Academia Republicii Socialiste România, Academia de științe sociale și politice și Uniunea Scriitorilor organizează marți, 4 noiembrie 1980, orele 18, la sala Ateneului Român, o adunare omagială consacrată lui MIHAIL SADOVEANU, cu prilejul centenarului nașterii sale.

Personalitatea marelui clasic al literaturii române va fi omagiată de : **George Macovescu**, președintele Uniunii Scriitorilor, **Gheorghe Mihoc**, președintele Academiei Republicii Socialiste România, **Mihnea Gheorghiu**, președintele Academiei de științe sociale și politice, **Zoe Dumitrescu-Bușulenga**, director al Institutului de istorie și teorie literară „G. Călinescu", **Profira Sadoveanu**, membră a Uniunii Scriitorilor, **Ion Vlad**, rector al Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, **Constantin Ciopraga**, profesor la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza" din Iași, **Mircea Tomuș**, redactor-șef al revistei „Transilvania" din Sibiu, **Fănuș Neagu**, membru al Uniunii Scriitorilor, **Alexandru Balaci**, profesor la Universitatea din București.

Urmează un recital de fragmente din opera sadoveniană și de texte originale închinate marelui scriitor, susținut de **Dina Cocea** și **Irina Răchițeanu-Șirianu**, artiste emerite, actorii **Gheorghe Cozorici** și **Val Săndulescu**.

Adunarea omagială se va încheia printr-un recital al corului „Madrigal", sub bagheta dirijorului **Marin Constantin**.

Tînărul SADOVEANU ucenicul neascultător

Ceea ce te șochează citindu-l pe Sadoveanu este absența „temei povestitorului". Pare ciudat, dar într-o operă care numără 3 000 de personaje, nici unul dintre ele nu se suprapune total creatorului său, nu-i împrumută în chip esențial biografia. Dar și ca om, Sadoveanu a stat sub pecetea tainei. Viața lui e o adevărată țară de dincolo de negură, al cărei relief îl întrezărim rar și fugitiv. Curios e că această situație convine criticilor săi. Avem vreo zece monografii despre Sadoveanu, însă nici o „viață", dacă neglijăm o tentativă a Profirei Sadoveanu ce nu trece de limita colportajului pios. Să fi fost existența lui mai ștearsă decît a lui Creangă ? Greu de crezut. Ne conformăm în realitate unei interdicții instituite abil, dar implacabil, de chiar autorul Baltagului : **„Un scriitor se lasă pe sine însuși în cărțile sale. Criticii și istoricii nu pot dori mai mult și cred că nici nu au dreptul să ceară mai mult"**. Exilat voluntar în mit, el trăiește prin memoria imaginarului. În „unicitatea lui măreață", Sadoveanu dă impresia de a nu fi contemporan cu nimeni. E, cu o metaforă, asemenea acelui „Fenix fără de părinți și fără de coborîtori". Simptomatic, în întîmplătoarele lui confesiuni, întîlnim rar revendicarea vreunui model literar. Neculce și Creangă sînt excepții, invocate probabil în măsura în care personalitatea lor artistică apelează la fondul transindividual. A afla ce scriitor îi place și care nu, ce carte nu intră în vederile sale, în cine a intuit o valoare și cui i-a tăgăduit-o, implică în privința lui un pasionant detectivism, căci Sadoveanu are arta de a-și spori misterul vieții, chiar cînd dă lămuriri. **Cele mai vechi amintiri și Anii de ucenicie** sînt în bună parte mistificări suave, memorii scrise de un autor supus presiunii personajelor lui. Liniștea împietrită, tăcerea copleșitoare, imobilitatea statuară, toate aceste elemente ale codului existenței își au originea în codul creației. Sadoveanu seamănă cu Eudoxiu Bărbat, cu Amfilohie Sendrea și Kesarion Breb, fiind totuși în esență un „altul". „Despre mine însumi, afirma într-un interviu din 1942, despre sentimentele și credințele mele proprii, nu voi scrie decît în ultima mea carte". Promisiune, după cîte știu, neîndeplinită, sau, mai exact, împlinită înainte de prima. Cel ce n-avea obiceiul să vorbească despre sine „nu din lipsă de vanitate (s.n.) ci din cuviință", a lăsat totuși, în pofida perseverenței cu care-și distrugea scrisorile, notele și ciornele, un epistolariu excepțional ce-i precede debutul. E în această corespondență, adunată în volum în 1977 de Savin Bratu și Constantin Mitru, o introducere extraordinară în estetica sadoveniană, o materie vie, palpitantă, de prim ordin pentru psihanalist și, nu mai puțin un jurnal, singurul pe care l-a lăsat scriitorul. Istoricul literar descoperă la rîndu-i o frescă în culori aprinse a vieții literare, un amestec de obiectivitate și injustețe concretizat într-un tablou general al momentului 1900. Ca și în cazul tînărului Iorga, descoperim surprinși alt om, altă psihologie, mai complexă, mai reală, mai omenească. Confruntarea acestor imagini derutante cu tîrziile mărturisiri din **Anii de ucenicie** produce mari surprize spiritului cercetător. Sinteză de „conformism și revoltă", tînărul Sadoveanu e marele **ucenic neascultător al literaturii noastre**. Semănătorismul ia sub pana lui o turnură paradoxală. Îndreptat tematic spre trecut, spre istorie, matinalul Sadoveanu are sentimentul unei rupturi aproape geologice cu predecesorii. Privirea lui scrutează viitorul cu o lipsă de ezitare neobișnuită : **„Mi s-au luminat așa de bine gîndurile și atît de limpede privesc în viitor ! Știu ce trebuie să fac, văd direcția pe care trebuie s-o iau în literatură, și atîta"**. Revărsarea orgoliului e teribilă. Aproape îți vine să crezi că literatura lui este efectul obligatoriu, justificarea unei voințe uriașe. Nu întîmplător programul său estetic pornește de la limbă (**„Chestia cea mai de samă în literatura noastră e fără doar și poate limba"**), adică de la ceasul întîi al creației. Predecesorii sînt mai mult pretexte, decît modele. Pentru cel obișnuit cu priveliștea idilică a generațiilor ce s-ar succeda în reciproce reverențe, lipsa de complexe, iconoclastia tînărului Sadoveanu, ironia atroce cu care contemplă amurgul idolilor, vor fi desigur stupefiante : **„Vin romancieri și nuveliști noi, nu-i așa ? Vine d-l Gane și scrie o serie de nuvele ai căror eroi nu-s nicidecum români, a căror limbă e limba păturii de sus și a gazetelor, a căror caractere nu oglindesc de fel românismul : vine Vlahuță, scrie un roman a cărui limbă nu-i nicidecum românească ; vine Delavrancea, vine Caragiale, maeștri ca și Vlahuță — minunați artiști ca și Vlahuță, mai mult sau mai puțin români în ceea ce produc, dar artiști fără îndoială. Pe urmă, Slavici, cu o concepție falsă de viață țărănească. Vezi, o sumă mare de artiști care s-au zbătut, au scris puțin, foarte puțin, dar ale căror scrieri nu sînt menite să rămîie — exceptînd teatrul — parte — a lui Caragiale și parte din nuvelele în adevăratul înțeles a lui Vlahuță, adăogind FACLIA DE PAȘTI, a lui Caragiale — și ÎNTRE VIS ȘI VIAȚĂ de Delavrancea etc. Sînt scrieri de mare valoare artistică, sînt scriitori mari, au scris — dar influența străină i-a pierdut"**. Firește că în radicalismul lor excesiv, aceste opinii par prăpăstioase, dar curățîndu-le de vegetația unui limbaj pasional și imperfect, descoperi un spirit critic viu, sagace. Lovinescu nu avea să gîndească altfel despre limba lui Caragiale. Zamfirescu nutrise și el păreri izbitor de asemănătoare despre Slavici, iar verdictul pronunțat despre Vlahuță e azi un loc comun al criticii. Nu altul e tratamentul rezervat lui Macedonski, **„capul de șir al ratațiilor"**, consiliat cu superbie să plece în America împreună cu **„toți ciracii dumnealui"** și, iarăși surpriză, lui Coșbuc. Delicatul Henric Furtună e somat, fără menajamente, să evite influența coșbuciană pentru că **„Coșbuc excelează în formă greoaie, și cei care vor să facă ca el sînt pierduți [...] Cei ce împrumută forma lui Coșbuc îi împrumută defectul. Nu observi tu că Coșbuc a produs curent, cu forma, numai printre începători ?"** Afirmațiile se cer discutate. Firește că forma lui Coșbuc, geniu prozodic incontestabil, nu e deloc „greoaie". Însă ea displace nu **sămănătoristului**, ci **modernului** Sadoveanu, iubitorului versului liber, polifonic, preferat monotonei **„bătăi de ciocan a silabelor numărate"**. Cu un spirit cavaleresc ce-l distinge, el îl apără totuși pe Coșbuc de acuzele triviale ale unui obscur Luciliu pripășit la revista macedonskiană **Forța morală**.

Distanța față de predecesori implică la Sadoveanu și distanțarea de sine. Propriul trecut literar e privit din Sirius și condamnat fără apel, nu atît în numele unei valori prezente (atunci ipotetice), cît al uneia viitoare : **„Eu am tăiat cu trecutul (adică nu-mi mai place ce-am scris)"**. Cu oroarea de finit a modernilor, a unui Camil Petrescu și Ion Vinea, de pildă, Sadoveanu are la 23 de ani nostalgia aprigă a absolutului, trăiește intens senzația asfixiantă a luptei cu îngerul negru al inerției, al propriilor limite. **„Nemulțumit de FRAȚII POTCOAVĂ, vreau să-i prefac și nădăjduiesc mai mult și mai bine în acest avînt nou care va înnoi o lucrare care nu-mi mai place ca tehnică, dar care mă ademenește încă ca tablouri și concepție. Setea după MAI BUN mă chinuie. Să vedem"**. La 70 de ani, Sadoveanu mai păstrează, în ciuda lenei de care se plînge și de care a fost nu rareori acuzat, aceeași sacră nemulțumire ce va preface romantica istorie din **Șoimii** în **Nicoară Potcoavă**.

Tumultuoasă, ironică, saturată de surprize ca un roman foileton, corespondența debutului explică uneori și „defectele" sadoveniene. Călinescu sancționa cîndva „lipsa de invențiune" a povestitorului, previzibilitatea mișcării epice. Lectura unei scrisori din 1898 (!) transformă ceea ce pare o carență într-un riguros element programatic : **„Nu lucra mult, dar de scrii 10 rînduri, gîndește-le întîi și fă așa ca nici o propozițiune să nu stea degeaba : fiecare cuvînt să însemne ceva : asta e adevărata artă. Despre imaginație nu e mare lucru și cea mai ușoară e cea ROMANTICĂ, care la nuvele se potrivește, dacă la romane nu, însă CATĂ SĂ FII ȘI ÎN IMAGINAȚIE CUMPĂTAT"** (s.n.). Alteori scrisorile de tinerețe conturează un mic tratat de psihologie a succesului. Confruntarea generațiilor nu era mai puțin impetuoasă la 1900 decît mai tîrziu. Solitarul anilor '40 se voia la începutul secolului lider al generației sale. Suporta ca atare greu ascendentul altora, pregătind „în tăcere", o „invazie" a „puterilor tinere", asaltul necruțător și metodic al celebrității : **„Tot materie mai aleasă, calitate, nu cantitate, și cînd [...] ne vom simți cu tovarăși mulți, cu materie pregătită de mai înainte pe o jumătate de an măcar — atunci cînd vom fi CEVA, odată năvălim buluc la război la asalt...** Așa-așa". Aprigul strateg își ține strîns în mînă „coloana de atac", își pune la „dare" comilitonii, le îndreaptă rezolut scrierile în numele unei autorități mai mult prezumtive decît efective : **„Am cercat să îndrept tot ceea ce am socotit cu greșală. Tot, tot [...]. Trebuie să-ți închipui că mi-a plăcut tare subiectul de vreme ce am crezut demn de a mă ocupa de el"**. Curînd însă intervine acea „cumpătare" (aplicată și sieși, nu numai recomandată altora), care substituie zarvei colective, războiul solitar cu anonimatul. Cu simțul comediografului (verificat ulterior și în piese) Sadoveanu intuiește de timpuriu comedia vieții literare și o imortalizează în cîteva rînduri toxice, de Juvenal imberb ce-nșiră în derizlune nume oricum și oricînd permutabile : **„Să vezi, bre, Bucureștii sînt plini de poeți. La fiecare 10 pași întîlnești cîte o figură încruntată de sceptic disprețuitor acoperită de o pălărie italiană și pășind falnic prin NOROIUL lumii acesteia. Și să știi că sînt poeți : de pildă, lucrul acesta îl afirmă 5 fete din mahalaua lui, părinții nenorociți și prietenii (în fața lui), mai cu seamă prietenii de LITERE. [...]. Și totdeauna au o tribună în care să-și publice operele. E foarte ușor. Se string zece INVIDIAȚI. «Bre, nu ne publică bucățile pentru că-s invidioși... Să scoatem noi o revistă». Frumos și simplu, și așa au apărut două foi literare săptămînale în București în zilele cînd am plecat : PRIVIGHETOAREA, colaboratori : N. Cristescu, I. Pîrvulescu, S. Lopogirescu, N. Temistocle (director), N. Hr., N. H., H. N., P. I., I. L., L. I. — pricepi ? colaboratori mulți ; și TRUBADURUL, colaboratori : I. Pîrvulescu (director), P. I., I. P., N. Cristescu, N. Hr., Hr. N., S. Lopogirescu, N. Temistocle etc."** E, cum se vede, o maladie literară veche.

Retras din timp în liniștea camerei de muncă, trăind intens sentimentul de a fi un Guliver printre liliputani, tînărul Sadoveanu își pregătea anul triumfal al debutului : 1904. Îndoielile, care-l încearcă din cînd în cînd, nu-l mai pot scoate dintr-o certitudine : **„Voi lucra însă în orice condițiuni. Nevoile nu mă descurajează"**. O operă ale cărui titluri copleșesc numeric anii unei vieți lungi, confirmă în timp încrederea ucenicului răzvrătit.

IOAN ADAM

D. R. POPESCU prezintă pe

TUDOR DUMITRU SAVU

TUDOR DUMITRU SAVU face parte din tagma acelor proprietari de himere, care nu se mulțumesc cu logica pedestră a lui unu și cu unu fac doi, deși aritmetica și geometria fac parte din riguresul lor arsenal, care învață de la geografi hărțile pămîntului, pentru a le încălca, stăpîniți de netemeinicia lor, crezînd, precum Columb, mult mai mic globul ce ne ține în spinare și ne hrănește, subestimîndu-l, el, Columb, ca să descopere un nou continent, ce nu-i va purta nici măcar numele, și dovedindu-și sieși că Terra e mult mai burtoasă și mai enigmatică și astfel mai fermecătoare. Savu e din stirpea istoricilor care îi cheamă la ordine pe Cezar și pe Alexandru Macedon și pe Napoleon, să le strîmbe nasul și să le dea alt chip, după alchimia Marelui Englez, ce i-a pus cocoșatului în mînă o spadă și l-a făcut să fie, împotriva brisoavelor, un monstru numit Richard III. Savu mai știe și ce-au uitat biologii și mulți alți oameni de știință, ce pot cîntări adevărul ca urda. la fel te poți aștepta oricînd ca un morcov să fie retorul iepurilor albi. Savu Dumitru Tudor putînd deci vorbi în numele cuvîntătoarelor și necuvîntătoarelor făpturi ale maicii Natura, fantezia dîndu-i dreptul să întocmească, ținînd cont de legile ei, o scară impecabilă a valorilor, virtutea și adevărul luminînd universul. uarul său, cunoașterea oamenilor și cunoașterea cunoașterii oamenilor dîndu-i dreptul să fie din tagma celor cărora nu li se permite mediocritatea, gălăgioasa și așa-zisa robusta îngrămăjuire de cuvinte pe hîrtie, el, Tudor Dumitru Savu crezînd în arta poetică a bătrînului Horațiu, unde aflăm că nici zeii, nici oamenii, nici rafturile pline de cărți nu permit poetului să fie mediocru, el este Tudor Dumitru Savu, din tagma acelor proprietari de dulci și umbrite și umbroase fantasme...

TUDOR VLAD

Ne-am obișnuit să spunem cînd semințiile și noroadele sînt învălmășite și tocite și date prin strecurătoare de mari și mici conflagrații mondiale că timpul trece peste lume ca un tăvălug, orb desigur cum și este acest malaxor tăvălug zis timp, fără să încercăm să-i mai deplasăm puterea în lumea celestă, de cînd cerul e gol de sensuri și e plin doar de stele polare și sonete ieșite din scîrțîitul aștrilor, fără măcar să-i găsim o altă echivalentă, comori cum sîntem, bunăoară să ni-l închipuim ca pe un vultur ducînd în ghiarele sale neamuri și seminții, războinice și nevinovate, de-a valma, suspendate în tăria tăriilor, în ghiarele și în pliscul său de animal cu ochi ageri... Cartea lui **Tudor Vlad**, „Al cincisprezecelea", în curs de apariție la Editura „Dacia", are în cătare o asemenea pasăre invizibilă, ce poate fi cuprinsă în lumina privirii doar după spasmele și spaimele celor peste care ea își trece umbra imenselor sale aripi nevăzute, cartea voindu-se astfel o mărturisire despre șirul de neamuri ce-au trebuit să se perinde sub zborul de pasăre al vremurilor ca să se ivească din ele împlinirea unei umanități și a unei colectivități ce vor trăi desprinse de teroarea timpului, cartea dorindu-se astfel preludiul unui al cincisprezecelea născut, o mărturisire despre lumina unei noi zidiri, o mărturisire despre lumină, despre o nouă lege și despre harul și adevărul ei, o prevestire a unei lumi noi și drepte, nescutită, desigur, de seisme, și de cutremure ale văzduhurilor, o mărturisire plină de încredere în dreptatea omului și în omul cel drept și iluminat de o zodie nouă, care chiar de va avea de șapte ori să cadă la pămînt, de șapte ori se va ridica din nou.

Este o distanță uriașă între ceea ce învățăm la istoria muzicii și partiturile pe care le dețin filarmonicile noastre

LILIANA CIULEI

Violonista Liliana Ciulei s-a născut la 25 mai 1958 la București. Este absolventă a Liceului de artă nr. 1 din Capitală. În prezent este studentă la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" clasa prof. Ștefan Gheorghiu. Este laureată a concursului internațional „Jan Sibelius" de la Helsinki și deținătoarea marelui premiu al concursului „Paganini" din Italia. A cîștigat premiul I la ambele ediții ale „Cîntării României", atît ca solistă, cît și împreună cu colegii săi — George Atanasiu și Carmen Mihalache — pentru muzică de cameră.

COLEGI DE CREAȚIE, COLEGI DE GENERAȚIE

— Liliana Ciulei, între tine și ceilalți violoniști de marcă ai țării e o diferență de vîrstă de mai bine de două decenii. Te consideri pe tine și pe Mihaela Martin, să zicem, un „accident" sau ai sentimentul că faceți parte dintr-o nouă și distinctă generație de muzicieni ?

— Categoric, sîntem o generație. Și apariția noastră, mă refer și la Paul Florin, Mora Elfriede, Roxana Volanski, Anca Bițan, la colegii de la alte instrumente care au absolvit liceul de artă în același an, 1977, departe de a fi un „accident" era de așteptat. În muzică totul se învață și trebuie să crești într-un climat cu aceleași preocupări. Poți face muzică în familie dar n-ai nici o șansă să devii muzician ! Nimic nu poate înlocui rigoarea școlii, examenele trimestriale pe scenă, care ne-au călit sufletește, ne-au învățat să ne invingem emoțiile. Sîntem creația profesorilor noștri, dar în aceeași măsură propria noastră creație, pentru că am crescut și am învățat împreună într-o permanentă competiție. Alt argument că alcătuim o generație o constituie chiar notele cu care am intrat în conservator. Eu am luat 9,75 și de atunci (sînt trei ani), mediile noastre n-au mai fost egalate, nu s-a mai trecut de 9.50.

— Cum îți explici faptul că după voi iarăși se produce un hiatus ?

— Am fost, cum am mai spus, produsul unui tip de școală care-și decantase bine calitățile. Pe urmă s-au făcut o serie de schimbări care s-au răsfrînt inevitabil și asupra tinerilor muzicieni. Un excelent coleg al nostru, George Atanasiu, a absolvit la Galați un liceu care dădea, în fiecare an, 9 sau 10 studenți foarte buni conservatorului bucureștean. Această școală, ca multe altele, s-a desființat. Liceul de artă nr. 1 din București, pe care l-a absolvit Mihaela Martin, Mora, eu și mulți alții, s-a contopit cu Liceul „Enescu" și o bună parte din tradiția violonistică s-a pierdut. Șansele formării unui interpret valoros scad proporțional cu reducerea numărului de locuri. Și ceea ce mi se pare dureros, foarte mulți copii dotați, dar din familii modeste, nu vor mai avea acces la muzică. În condițiile unor locuri extrem de limitate, concursul devine tot mai nenatural și vor reuși nu copiii cei mai talentați, ci cei pe care părinții au avut posibilitatea să-i pregătească. Eu nu sînt dintr-o familie de muzicieni, tata e zețar, dar a înțeles că sînt atrasă de muzică și mi-a cumpărat o vioară. Fără nici o pregătire am intrat în școală **penultima.** Dacă în acel an ar fi fost cu cîteva locuri mai puțin nici eu, nici Mihaela Martin n-am fi ajuns niciodată să cîștigăm concursuri internaționale !

— Ce aspirații definesc generația căreia îi aparții ?

— Toți ne gîndim la un repertoriu variat, mai puțin sclerozat, cu a cărui noutate să atragem tinerii în sălile de concert. Se cîntă mereu aceleași și aceleași concerte de care lumea s-a plictisit. Cu Haciaturian, Berg, Stravinski n-ar mai fi o „problemă" a publicului. Este o distanță uriașă între ceea ce învățăm la istoria muzicii și partiturile pe care le dețin filarmonicile noastre ! Dar mai ales dorim să avem posibilitatea să ne alcătuim un repertoriu al nostru, din piese românești, pe care să le prezentăm în primă audiție publicului. Un interpret este cu adevărat mare cînd de numele său se leagă recrearea în fața publicului a unui concert anume. Se vorbește despre o criză a componisticii. Eu sper să nu fie așa. Din păcate nu pot afirma cu tăria cu care susțin existența unei generații de interpreți că sîntem dublați, cum ar fi ideal, de o generație de tineri compozitori. Însă e prematur să ne alarmăm pentru că, este știut, formarea unui compozitor cere mai mult timp. Sînt cîțiva tineri absolvenți ai conservatorului, încă neconsacrați, dar pe care cunoscîndu-le talentul, îi așteptăm cu speranță.

— Se face simțită și o criză a publicului tînăr ?

— Publicul îl avem exact în măsura în care știm să-l formăm. Atragerea tinerilor spre muzică, educarea lor muzicală, mai ales acum cînd din rațiuni pe care refuz să le înțeleg, muzica a cam fost înlăturată din școală, este una dintre cele mai mari datorii ale noastre. S-a ajuns la ideea să mergem noi în mijlocul tinerilor, în școli sau la locul lor de muncă. Dacă e bine gîndită, o asemenea acțiune dă rezultate formidabile — am înființat adevărate cercuri de prieteni ai muzicii la Grivița Roșie, la Tricodava, la o școală profesională din Turnu Măgurele. Însă e foarte ușor să greșești și să ajungi la efectul opus — depărtarea tinerilor de muzica simfonică. Din cauza prejudecății unor interpreți buni care consideră că nu pot cînta decît în marile săli de concert, sarcina „popularizării" a fost de multe ori lăsată în seama unor începători care s-au dus și ei cu ce s-au priceput. Credința mea este că în fața unui public încă neinițiat trebuie să te prezinți numai cu un repertoriu de înaltă ținută și cu o interpretare deosebit de șlefuită artistic.

— Cucerirea unui premiu la Helsinki și mai ales a marelui premiu Paganini, în Italia, te-au făcut foarte cunoscută în conștiința publicului. Nu ți-e teamă că apărînd atît de rar la Ateneu lumea o să te uite ?

— E o problemă din care nu pot să-mi fac o... problemă, pentru că nu e a mea ! Ca tînăr interpret, mă duc să cînt acolo unde sînt invitată. Nu stă în puterea mea să mă invit singură sau să impun unei mari orchestre, cu programul stabilit pe ani, un anume concert. Frică de uitare nu-mi este în nici un caz, pentru că „lumea" nu se reduce la Ateneu. Ca să fiu fericită mi-e de ajuns să simt că publicul mă înțelege. Și dacă asta se întîmplă în hala unei uzine, în care n-a mai răsunat niciodată muzică simfonică, succesul mi se pare mai însemnat.

MONICA ZVIRJINSCHI

PRO ȘI CONTRA

Un sălbăticiune — doi sălbăticiuni

Cine vrea să fie scriitor are față de cititor o obligație elementara, a cărei neîndeplinire nu poate fi scuzată de nici o circumstanță. Această obligație constă în cunoașterea desăvîrșită a limbii în care scrie. Că pe parcurs simte nevoie să se joace cu cuvintele, să le deformeze într-un mod fantezist sau chiar să le desființeze din rațiuni estetice — aceasta este cu totul altceva. Însă tocmai pentru a ajunge la o asemenea stăpînire acrobatică a uneltelor sale se cuvine ca în prealabil să-și însușească perfect dicționarul și gramatica, astfel încît această competență să fie sesizabilă și să inspire cititorului încrederea că se află în fața unui scriitor adevărat și nu a unui farsor.

Nu mă gîndesc numai la greșeli în sensul școlăresc al cuvîntului, ci și la stîngăcii și neglijențe care dovedesc că autorul în cauză nu este deloc exigent cu sine, că nu-l respectă pe cititor și, mai rău decît atît, că are foarte puține șanse să devină vreodată ceea ce deja pretinde că este: scriitor.

Răsfoiesc mai multe cărți apărute în ultima vreme, și exemplele nu întîrzie să se ivească. Într-un poem din volumul Zăpada umbrelor, Ion Popa Argeșeanu scrie: „Pădure grea de umbră și de taină / În care dorm preablînzi sălbăticiuni". Corect ar fi fost „preablînde" pentru că nu declinăm „un sălbăticiune — doi sălbăticiuni". George Ghidrigan susține, în romanul Evadare din pustiu, că picturile și sculpturile unui artist constituiseră, pentru comentatorul lor, „muza lui de inspirație". Dar poate servi muza și la altceva decît la inspirație? Octavian Doclin, autor al volumului de versuri Neliniștea purpurei, declară iubitei „voi credea ca tu ești din minune" deși verbul „a crede" este de conjugarea a treia și, la viitor, persoana întîi singular, are forma „voi crede". În culegerea de poeme Anotimp, Maria Octavian exclamă: „Dacă-ai ști să alegi / din păianjenul de drumuri, / să nu te mai întorci în cerc", confundînd „păianjenul" cu „păienjenișul". Plachela Scrisoare mamei de Ion C. Ștefan cuprinde, printre altele, versurile „Marinari fascinați de vedenii, / Nelumești și sublime sirene ne cheamă" din care reiese că există și sirene lumești, ușor de întîlnit seara, pe stradă. În volumul de versuri Tărîmul magic de Ion Segărceanu apare următoarea strofă: „Dacă visului mă-nchin, / Mi se face dorul vis, / Bulgăre de lut și chin / Pe-o golgotă de Sisif" — în care maximum de confuzie îl atinge ultimul vers, prin amestecarea a două mitologii.

Mă opresc aici cu exemplele — alese, cum am spus, la întîmplare — pentru a sublinia că asemenea erori și stridențe nu pot fi puse pur și simplu pe seama lipsei de inspirație. Ele trădează suficiența, incultura sau superficialitatea, și au drept efect regretabil subrezirea prestigiului literei tipărite.

Să nu uităm: săritorul la înălțime are dreptul să rateze niște încercări de a doborî un record, dar nu are dreptul să vină pe stadion cu piciorul în ghips.

ALEX. ȘTEFĂNESCU

Literatura dedicațiilor

Dedicarea expresă a unor opere de mai mare sau mai mică amploare trebuie că își are originea în albumele intime, în oracolele care circulă prin licee și în obiceiul de a plasa epigrame, de Lăsata secului, în plăcinte. Va trebui odată și odată ca cineva să stabilească proveniența și incipiența acestor acte de afecțiune făcută publică. Din sondajele noastre, reise că cel mai mult dedică poeții, urmați de prozatori, mai rar dramaturgii și niciodată — sau aproape — criticii. Aria primitorilor de ofrande scrise începe cu părinții, soția, cei doi sau trei copii, bunicii, se extinde asupra redactorului de carte, cuprinde uneori niște oameni de diverse profesiuni, pe care îi presupunem vecini sau prieteni, și între care primează medicii și inginerii, mai rar cîte-o actriță. Dar, dacă stabilim o dichotomie, dedicanții pot fi vii sau morți: în unele cazuri se specifică : **Memoriei lui cutare**, în altele, poetul scrie simplu : Lui Nerval. Ne-am întîlnit și cu cazuri în care poema sau nuvela închinată are dublă sau triplă trimitere, deși nu se specifică ce strofă sau capitol revine fiecărui beneficiar.

Se dedică foarte mult și dacă cineva ar ține să bată recordul, n-ar face decît să dedice toate poemele dintr-un volum, la o adică să dedice și tabla de materii și coperta și caseta tehnică, prețul și vignetele... Numai că dedicatorii sînt mai modești. Să luăm de pildă volumul abia apărut, **„Audibile"**, de **Viorica Fareaș Munteanu**. La pag. 10 găsim o poezie dedicată **poetei Ana Blandiana**, la pag. 18, una cuvenită **lui Eugen Jebeleanu și regretatei Florica Cordescu** ; la pag. 34, **lui George Bacovia**, la pag. 36, **lui Traian Buzdugan**, la pag. 41, **lui Mircea Eliade**, autorul romanului **Maytrei**, la pag. 51, **poetului Dan Mutașcu**, la pag. 59, **poetului Nichita Stănescu** ; la pag. 64, **lui Gheorghe Zamfir** : la pag. 69, poema „Un magician" e afierosită **lui Laurențiu Ulici**, cea de la pag. 73, **Iuliei Hașdeu**, la pag. 77, **poetei Emily Dikinson**, la pag. 96, **lui Einstein**, la pag. 99, **regretatei Nana Bantaș**. Între paginile 99—120 urmează un vid dedicațional, după care citim, sub bucata „Operația" : **Prof. Dr. Docent D. Burlui și distinsului său colectiv de la Spitalul Caritas. La** pag. 130 dăm peste ultima poezie-ofrandă. E închinată **lui Virgil Carianopol** și, fiind ultima, o și transcriem : „Ne ești și tril / ne ești și zbor / ne ești și frunză de mohor // Ne ești păstorul de cuvînt / ne ești sălașul cerbului / cu stele-n coarnele de vînt". Dante rezolvase mai simplu omagiul său către Vergiliu zicîndu-i : **Tu duca, tu signore, tu maestro !**

DAN CIACHIR

Chiar pentru toți ?

Ca orice tratat care se respectă, și acesta începe doctoral, cu etimologia cuvîntului : latinescul eqo urcă demonstrația pe culmi și subțirimi nebănuite. Pentru toți, pentru toți dar călăria care se numește echitație poartă blazon și se cuvine ca un om de cultură sau de condei să o recomande. De la pagina a 7-a și pînă la a 134-a cele patru capitole ne învață totul despre aplombul, tarele, moravurile superbului animal și educarea lui. Capitolul cu indicații utile îl conspectezi în întregime : dresajul, principiile sale, ale călăriei fără obstacole, principiile legate de cai dar și de călăreț, tot vocabularul hipic de la acord la volta.

Un pursînge e o capodoperă a naturii, fără îndoială. Lucrarea în discuție o fi demnă de tot interesul a 100 sau 200 de curioși și un xerox ar fi rezolvat cu prisosință problema. Dar ceilalți, cei cărora se întîmplă să le lipsească din balcon mustangul sau lipițanul, ce vină au că în locul cărților dorite găsesc în toate rafturile și în toate vitrinele această lucrare ca o obsesie ! O fi „Călăria pentru toți", dar în alcătuirea tirajului editura n-ar fi putut excepta măcar sugarii și pensionarii IOVR ?

MARIANA BRĂESCU

PRO ȘI CONTRA